

Etupyörä

Jääkäriprikaatin joukko-osastolehti 2/2011

"...Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoa heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantajanaan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä. Kaiken tämän minä tahdon kunniani ja omantuntoni mukaan täyttää."

Tässä numerossa ▶

Etupyörä 2/2011

Pääkirjoitus	4
Jääkäriprikaatin komentajan tervehdys	5
Pohjoismainen Arktinen Seminaari	6
Eri uskontojen yhteistyötä rauhan edistämiseksi Kosovossa	8
Tasa-arvoinen ja yhdenvertainen työyhteisö voi hyvin.....	11
Jääkäriprikaatin perinnejoukon Jalkaväkirykmentti 12 (JR12), Jänkäjääkärien tie taisteluihin Jatkosodan alussa hyökkäysvaiheen aikana.....	12

Ajankohtaista:

Henkilöstössä tapahtuu.....	14
Palkitut varusmiehet.....	16
Vierailuja ja tapahtumia	17

Liikunta ja urheilu:

Kilpailutoiminta kevään 2011 aikana.....	20
Puolustusvoimien kuntotestit uudistuivat.....	21

Koulutus:

Pohjois-Suomen Sotilasläänin alueellinen taisteluharjoitus KOTKA 11	22
Tapahtumakalenteri	27

Maanpuolustustyö:

Näkökulmia reservin puolelta - Jääkäriprikaati pysyy	28
Sodankylän Sotilaskotiyhdistys ry.....	29
Veteraaniesittelyssä Kauno Laine	30
Jääkäriprikaatin Kilta ry	31
Pohjan Prikaatin Kilta ry	35
Jääkäritoimikunta.....	37

Aliupseerikoulun kurssijulkaisu:

Aliupseerikoulun kurssijulkaisun kansi	38
Aliupseerikoulun johtajan tervehdys.....	39
Panssarintorjuntalinja	40
Kiväärilinja	41
Kranaatinheitinlinja	42
Sissilinja	44
Moottorilinja.....	45

Etupyörä 2/2011

Jääkäriprikaatin, Jääkäriprikaatin Killan ja Pohjan Prikaatin Killan lehti

Toimituskunta:

Päätoimittaja, everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth
 Toimitussihteeri Taina Pirinen, sihteeri Aija Raaterova
 Hankintasihteeri Riitta Mikkola
 Taloudenhoitaja Leena Rautanen
 Aliupseerikoulun edustaja, kapteeni Stenka Schroderus
 Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä
 Sodankylän Sotilaskotiyhdistyksen edustaja Marita Lintula

Yhteystiedot:

Jääkäriprikaati
 Etupyörä
 PL 5
 99601 SODANKYLÄ
 taina.pirinen@mil.fi
 puh. 0299 45 2106

Kannen kuva:

Jääkäriprikaatin
 arkisto / Maila Korhonen

Valokuvat:

Jääkäriprikaatin arkisto
 Jääkäriprikaatin Killan arkisto
 Erikseen kuvissa mainitut

Taitto ja paino:

Tornion Kirjapaino
 2011

Painosmäärä:

3000 kpl

Hyvät jääkäriprikaatilaiset, kiltojen jäsenet ja yhteistyökumppanit!

Pääkirjoitus

Kädessä on ETUPYÖRÄ 2/2011 -lehti. Lehteen on koottu kirjoituksia ja kuvia Jääkäriprikaatin ja yhteistyökumppaneiden toiminnasta vuoden 2011 talven, kevään ja alkukesän ajalta. Lehden ilmestyessä ovat Jääkäriprikaatin 2/2010 saapumiserän johtajat ja 1/2011 saapumiserän miehistö kotiutuneet ja 2/2011 saapumiserän alokkaat astuneet palvelukseen. Lehden ilmestyminen on perinteisesti ajoitettu alokkaiden valatilaisuuden yhteyteen, jolloin lehti parhaiten tavoittaa varusmiesten lisäksi myös varusmiesten perheenjäsenet ja lähiomaiset.

Lehden sisältö noudattaa vakiintunutta peruskaavaa, mutta lehden sivumäärää on tällä kertaa supistettu hieman. Jääkäriprikaatin komentajan tervehdyksessä on tällä kertaa sanoma, jonka pitäisi herättää ajatuksia meissä jokaisessa: "toimmeko itse sotilasvalan valotteiden edellyttämällä tavalla"? Pohjoismaista ja kansainvälistä yhteistyötä käsittelevien artikkelien sarjassa esitellään Jääkäriprikaatissa 23.–26.5. järjestetty Arktinen Seminaari ja sotilaspastorina toimiminen Kosovo-operaatiossa. Jääkäriprikaati järjesti nyt arktisen seminaarin kolmannen kerran. Seminaari muodostui substanssianniltan merkittäväksi. Historianurkkauksessa Jääkäriprikaatin oikeusupseeri esittelee Jatkosodan Tali-Ihantalalan taistelun vaihei-

ta. Jääkäriprikaatin perinnejoukko-osasto Jalkaväkirykmentti 12 taisteli mm. Tali-Ihantalassa.

Lehdessä esitellään myös tasa-arvon toteutuminen Jääkäriprikaatissa. Aihe on tärkeä erityisesti henkilökunnan työmotivaation ja työhyvinvoinnin edistämisen kannalta. Jääkäriprikaatin koulutusta käsittelevässä osiossa esitellään mm. Jääkäriprikaatin 4.-9.6. johtama Pohjois-Suomen Sotilasläänin alueellinen taisteluharjoitus KOTKA 11.

Maanpuolustustyötä käsittelevässä osiossa on mm. 2/2010 -lehdestä alkaen vakiokirjoituksena ilmestynyt Sotilaskotipalsta. Perinteiseen tapaan esitellään Jääkäriprikaatin Killan ja Pohjan Prikaatin Killan toimintaa sekä veteraanin henkilökuvauksia. Lehden lopussa on kattava Jääkäriprikaatin Aliupseerikoulun kurssi-julkaisu. Lehden paino- ja sivumäärästä riippumatta kurssi-julkaisulle varataan aina riittävästi palstatilaa. Tällä varmistetaan, että lehden pääkohderyhmä - Jääkäriprikaatin varusmiehet - aina löytävät lehdestä omasta varusmiespalveluksestaan kertovia kirjoituksia ja kuvia.

Otan vastaan 1.9.2011 Ylä-Lapin Alueoimiston ja operatiivisen osaston päällikön tehtävät Jääkäriprikaatissa. Näin ollen toimintani Etupyörä -lehden päätoimittajana lähestyy loppuaan. Haluan tässä vaiheessa kiittää Jääkäriprikaatin komentajaa, henkilökuntaa, va-

rusmiehiä ja sidosryhmiä Etupyörä -lehden eteen tekemästänne arvokkaasta työstä. Teidän laadukkaitten kirjoituksenne ja lehden ilmestymisen eteen tekemänne työn ansiota on, että Etupyörä -lehti on tänä päivänä laadukas ja arvostettu joukko-osastolehti Suomessa.

Toivotan Jääkäriprikaatille, sen killeille ja henkilöstölle hyviä lukuhetkiä joukko-osasto- ja kiltalehtemme Etupyörä 2/2011 parissa.

Sodankylässä 12.8.2011

Everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth
Esikuntapäällikkö
Päätoimittaja

Hyvät Etupyörä-lehden lukijat!

Tämä lehti ilmestyy vuoden 2011 toisen saapumiserän sotilasvalan ja -vakuutuksen aikoihin. Toivottavasti olemme jälleen onnistuneet tarjoamaan runsaslukuiselle omaisten joukolle mieliin painuvan ja muistorikkaan valapäivän tapahtuman. Valansa vannoneille ja juhlallisen vakuutuksen antaneille se varmasti sitä on.

Valakaava ja juhlallinen vakuutus ovat velvoitteidensa osalta samanlaiset:

”Minä Mauri Koskela lupaan ja vakuutan olevani Suomen valtakunnan luotettava ja uskollinen kansalainen. Tahdon palvella maatani rehellisesti sekä parhaan kykyni mukaan etsiä ja edistää sen hyötyä ja parasta.

Minä tahdon kaikkialla ja kaikissa tilanteissa, rauhan ja sodan aikana puolustaa isänmaani koskemattomuutta, sen laillista valtiojärjestystä sekä valtakunnan laillista esivaltaa... Joukkoa, johon kuulun sekä paikkaani siinä, en jätä missään tilanteessa, vaan niin kauan kuin minussa voimia on, suoritan saamani tehtävän loppuun.

Lupaan käyttäytyä kunnollisesti ja ryhdikkäästi... Milloinkaan en sukulaisuuden, ystävyden, kateuden, vihan tai pelon vuoksi enkä myöskään lahjojen tai muun syyn tähden toimi vastoin palvelusvelvollisuuttani.

Jos minut asetetaan esimiesasemaan, tahdon olla alaisiani kohtaan oikeudenmukainen, pitää huolta heidän hyvinvoinnistaan, hankkia tietoa heidän toiveistaan, olla heidän neuvonantaja-

naan ja ohjaajanaan sekä omasta puolestani pyrkiä olemaan heille hyvänä ja kannustavana esimerkkinä. Kaiken tämän minä tahdon kunniani ja omantuntoni mukaan täyttää.”

Velvoitteet ovat todella mittavat. Pystymmekö sitten toimimaan niiden mukaisesti. Toivottavasti, vaikka välillä ympäristöä avoimesti tarkastellen mieleeni tulee toisenlaisiakin mietteitä! Puolustusvoimissa työtään tekevien tulee taisain väliajoin palauttaa mieliinsä sotilasvalan velvoitteet ja katsoa itseään illalla peiliin sekä kysyä, olenko juuri minä toiminut sen mukaisesti. Jos meille tulevat asevelvolliset ovat lähes 100%:sti palveluksessa lain velvoitteen mukaisesti, on meidän puolustusvoimissa kyettävä kohtaamaan heidät valan velvoitteiden mukaisesti. Sama koskee tietysti esimiesasemassa olevia heidän suhteessaan alaisiinsa yleisemminkin. Ehkä saman toivomuksen voisi esittää laajemminkin yhteiskunnassa.

Omalta osaltani yksi ajanjakso alkaa lähestyä loppuaan. Kesän 2011 valapäivä oli viimeinen komentajakaudellani Jääkäriprikaatissa. On aika siirtyä uusiin tehtäviin ja luovuttaa komentajuus vuoden vaihteessa seuraajalleni. Siksi halusin tähän viimeiseen Etupyörä-lehden kirjoitukseeni ottaa otteita sotilasvalan ja juhlallisen vakuutuksen kaavasta ja toivoa, että olen omalta osaltani kyennyt toimimaan Jääkäriprikaatin komentajana minua velvoittavan sotilasvalan mukaisesti ja pystynyt etsimään ja edistä-

mään Jääkäriprikaatin hyötyä ja parasta huolimatta viimeaikaisista taloudellisista ja muista haasteista.

Haluan tässä vaiheessa esittää sydämelliset kiitokset ensin omalle henkilökunnalleni ja muille varuskunnallisille toimijoille heidän pyyteettömästä työstään asevelvollisten koulutuksessa ja sitä tukevista tehtävistä sekä sitoutuneisuudestaan asiallemme. Toiseksi haluan esittää kiitokseni kiltatyössä mukana olleille merkittävästä henkisestä ja aineellisesta tuesta Jääkäriprikaatille. Viimeksi haluan kiittää kaikkia muita tukijoi- tamme, ympäröivää yhteiskuntaa sekä sidosryhmiämme tuestanne toiminnallemme. Olette tehneet komentajan työn helpoksi ja mielekkääksi toteuttaa! Toivotan teille kaikille kaikkea hyvää tulevaisuuteen!

Päätän ajatuksenjuoksuni vanhaan mottoon: ”Kerran jääkäri, aina jääkäri”. Jääkäriin väri on vihreä, joka edelleen on eteenpäin menon väri!

Prikaatin komentaja
Eversti Mauri Koskela

Pohjoismainen Arktinen Seminaari

Jääkäriprikaati järjesti vuoden 2011 Pohjoismaisen Arktisen seminaarin 23.–25.5.2011 Sodankylässä. Seminaarin johti Jääkäriprikaatin komentaja eversti Mauri Koskela apunaan esikuntapäällikkö everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth. Seminaarin käytännön järjestelyistä vastasi yliluutnantti Ari Keski-Säntti. Seminaari toteutettiin Maavoimien esikunnan toimintasuunnitelman linjausten mukaisesti osana kansainvälistä toimintaa.

Taustaa

Suomen, Ruotsin ja Norjan pohjoisista alueista vastuussa olevat johtoportaat ovat tehneet jo usean vuoden ajan laajaa ja monimuotoista yhteistyötä arktisen osaamisen alalla. Yhteistyön tavoitteena on parantaa eri maiden sotilaiden ja joukkojen kykyä toimia kylmässä sekä kehittää maiden yhteistoimintakykyä kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä. Yhteistoimintatapahtumissa on käsitelty mm. uusimpia tutkimustuloksia toiminnasta arktisessa toimintaympäristössä sekä tulosten hyödyntämistä sotilaiden koulutuksessa ja arktisen toiminnan kehittämisessä.

Arktinen seminaari osana Pohjoismaista puolustusyhteistyötä (Nordic Defense Cooperation, NORDEFECO)

Pohjoismainen puolustusyhteistyö on

organisoitu ja toteutetaan Pohjoismaisen puolustusyhteistyön NORDEFECO:n alaisuudessa. Norjalainen selvitysmies ja entinen ulkoministeri Jan Stoltenberg toi pohjoismaiden ulkoministereille vuonna 2009 laatimassaan raportissaan esille useita yhteistoimintaesityksiä, jotka syventäisivät yhteistyötä arktisella alueella. Esitys johti tulokseen ja yhteistyön perusteet on ohjeistettu Pohjoismaiden välillä 4.11.2009 allekirjoitetussa yhteistoimintamuistiossa (Memorandum of Understanding on Defense Cooperation). NORDEFECO -yhteistoimintarakenne tarjoaa hyvän alustan arktisten haasteiden yhteiseen kohtaamiseen sekä yhteispohjoismaisten hankkeiden ja koulutustilaisuuksien järjestelyjen kehittämiseen. Arktinen seminaari on vuosien aikana kehittynyt vakiintuneeksi yhteistoimintafoorumiksi Pohjoismaiden välisessä arktisessa yhteistoiminnassa. Arktisia seminaareja on järjestetty vuodesta 2004 alkaen. Jääkäriprikaati johti nyt arktisen seminaarin kolmannen kerran.

Tavoitteet

Seminaarin tavoitteena oli kehittää osallistujien tietoja talviolosuhteiden kalustolle, varusteille ja koulutukselle asettamista vaatimuksista. Tavoitteena oli lisäksi kehittää osallistujien taitoja ja valmiuksia ottaa huomioon kylmän asettamat vaatimukset yksittäisen sotilaan toiminnassa ja joukkojen toiminnan suunnittelussa ja johtamisessa sekä kykyä

suunnitella ja osallistua yhteistoimintaan kansainvälisissä kriisinhallintatehtävissä.

Osallistujat

Seminaari oli ensisijaisesti tarkoitettu arktisen alan asioiden kanssa työskentelevälle sotilas- ja siviilihenkilöstölle. Seminaariin kutsuttiin arktisen alan asiantuntijoita Suomen, Ruotsin, Norjan ja Kanadan puolustusvoimista/asevoimista sekä arktisen toimintaympäristön yhteistyökumppaneita. Ulkomaille annettiin lupa ottaa mukaan rajoitetusti myös tulosyksiköidensä ulkopuolisia tahoja Jääkäriprikaatin kanssa sovitulla tavalla. Seminaariin osallistui Ruotsista 6 henkilöä, Norjasta 4 henkilöä, Tanskasta 1 henkilö ja Kanadasta 1 henkilö. Suomesta seminaariin osallistui ensimmäistä kertaa 2 henkilöä NORDEFECO -yhteistoimintatoimistosta.

Seminaarin toteutus

Seminaarin ensimmäinen päivä 23.5. oli varattu matkustamiseen Sodankylään ja majoittumiseen Jääkäriprikaatissa kertausharjoituskasarmiin. Illalla järjestettiin epävirallinen tulotilaisuus Jääkäriprikaatin päällystökerholla. Eversti Mauri Koskela toivotti vieraat tervetulleiksi ja kertoi tulevasta ohjelmasta. Seminaarin toisen päivän 24.5. aamupäivän ohjelmassa oli seminaarin virallinen avaus, Jääkäriprikaatin esittely ja tutustuminen Jääkäriprikaatin perinnetilaan. Aamu-

päivällä järjestettiin lisäksi talvikoulutus-työryhmän kokous. Kokouksessa käsiteltiin Jääkäriprikaatin sekä Ruotsin ja Norjan talvikoulutuskeskusten kurssitarjontaa 2011–2012. Kokouksessa keskusteltiin lisäksi arktisen yhteistoiminnan kehittämismahdollisuuksista tulevaisuudessa. Iltapäivän ohjelmassa olivat maa-kohtaiset esitykset arktisen koulutuksen ja toiminnan aloilta. Esityskielenä oli englanti. Esitykset olivat hyvin valmisteltuja ja mielenkiintoisia. Erityisesti Kanadan edustajan esitys herätti mielenkiintoa. Esityksestä selvisi hyvin, minkälaisia haasteita toiminta poikkeuksellisen kylmissä olosuhteissa (-50C) ja toiminta tuhansien kilometrien etäisyyksillä asettavat talvikoulutuksen perusjärjestelyjen kehittämiseksi ja toteuttamiseksi. Päivän päätti virallinen avajaisillallinen Jääkäriprikaatin rantasaunalla. Sodankylän Muonituskeskus oli jälleen kerran yllättänyt vieraat maukailla antimillaan. Seminaarin kolmannen päivän 25.5. aamupäivän aikana osallistujat tutustuivat Jääkäriprikaatin koulutus- ja harjoitustoimintaan. Osallistujille esiteltiin ensihoitoasema (EHAS) ja Pohjan Jääkäripataljoonan komentajan everstiluutnantti Jari Osmosen johtama aselajiharjoitus Kyljärvellä. Osallistujille tarjottiin mahdollisuus paikallistaa piilopoterossa oleva sissi, mutta eivät kyenneet sitä tekemään. Koulutus oli siten mennyt sissille hyvin perille. Iltapäivän ohjelmassa olivat vuorossa seminaarin palautekeskustelut ja Jääkäriprikaatin komentajan loppusanat. Seminaarin neljäs päivä 26.5. oli varattu pitkämatkalaisten paluumarsseille. Seminaarivieraiden kuljetuksista Sodankylän ja Rovaniemen lentokentän välillä

vastasivat yliluutnantti Ari Keski-Säntti ja kapteeni Juha Massinen.

Havainnot ja yhteistyön jatkokehittämismahdollisuudet

Seminaarijärjestelyt ja ohjelmakokonaisuus noudattivat toimivaksi todettua peruskaavaa. Keskeisintä antia olivat esitykset arktisesta toiminnasta, arktisen työryhmän linjaukset yhteistyön kehittämisestä ja Jääkäriprikaatin koulutuksellisen suorituskyvyn toteaminen. Talvikou-

lutustyöryhmässä käsiteltävien aiheiden etenemistä vauhditti Suomen NORDEF-CO -toimiston edustajien puheenvuorot. Arktista seminaaria on mahdollista jatkossa kehittää osana NORDEF-CO:n koulutus- ja harjoitustoimintaa. Tämän seurauksena arktinen yhteistyö tiivistyy ja arktinen seminaari voi saada virallisia tehtäviä. Seminaari onnistui hyvin ja vieraat kiittivät Jääkäriprikaattia hyvistä järjestelyistä. Seminaarin tärkein anti oli, että seminaarin tuloksena arktista yhteistoimintaa kyettiin tiivistämään NORDEF-CO -yhteistoiminnan ympärille.

Eri uskontojen yhteistyötä rauhan edistämiseksi Kosovossa

Sain palvella suomalaisten rauhanturvaajien pappina Kosovossa 8.11.2009–18.11.2010. Samalla toimin myös monikansallisen Keski-Keskisen taisteluosaston pappina (oto) sen lakkauttamiseen 30.9.2010 saakka. Syy mielenkiintoiseen sivutoimeeni oli se, että Suomi toimi Keski-Keskisen taisteluosaston johtovaltiona. Palvelusaikanani taisteluosaston komentajina toimivat prikaatikenraali (nykyisin kenraalimajuri) Seppo Toivonen ja hänen jälkeensä eversti Markku Aherto. Monikansallisen Keski-Keskisen taisteluosaston vastuualue kattoi noin viidesosan Kosovon pinta-alasta. Taisteluosaston esikunta sijaitsi suomalaisen pääjoukon leirissä Camp Villesssä, Lipljanissa.

Tärkein tehtäväni Kosovossa oli toimia suomalaisten rauhanturvaajien pappina. Keskityn tässä kirjoituksessani kuitenkin sivutoimeeni eli taisteluosaston papin tehtävään, joka mahdollisti melko intensiivisen vuorovaikutuksen paikallisten uskonnollisten johtajien kanssa. Taisteluosaston papin keskeisenä tehtävänä oli nimittäin toimia komentajan ja hänen esikuntansa neuvonantajana toimialueen uskonnollisissa kysymyksissä. Tähän tehtävään tarvittiin alueen uskontohistorian tietämyksen lisäksi myös jatkuvaa vuorovaikutusta paikallisten uskonnollisten johtajien kanssa. Tuossa vuorovaikutuksessa sain sekä parantaa huonoa englanninkielen taitoani että oppia suvaitsevaisuutta tavalla,

Kuva Markku Saarkannas

Vierailu Janjevon katolisessa seurakunnassa.

Ensimmäinen uskonnollisten johtajien kokous prikaatikenraali Seppo Toivosen johdolla Camp Villesissä 29.4.2010. Mukana oli yhdeksän imaamia, kolme ortodoksipappia, yksi katolinen pappi ja kaksi protestanttis-evankelisen seurakunnan edustajaa.

jossa kenenkään osapuolen ei tarvinnut kieltää identiteettiään ja vakaumustaan - ei minunkaan.

Henkilökohtaisia tapaamisia

Taisteluosaston pappina sain vierailta alueen kuntatason uskonnollisten johtajien luona vuoden aikana yhteensä 49 kertaa. Kuntatason uskonnollisilla johtajilla tarkoitan kaupunkien ja kuntien pääimaameja, islamilaisten yhteisöjen presidenttejä sekä ortodoksisten, katolisten seurakuntien kirkkoherroja ja protestanttis-evankelisen seurakunnan johtajaa. Nämä vierailut toteutettiin pääosin paikallistulkkiensa kanssa. Muutaman kerran vierailuilla oli mukana myös taisteluosaston komentaja, suomen kontingentin komentaja tai joitakin suomalaisia rauhanturvaajia ja yhteysupseereja.

Ortodoksisen ja katolisen kirkon papit ottivat vieraat yleensä vastaan kodeissaan, jotka olivat virka-asuntoja eli pappiloita. Imaamien kanssa tapaaminen puolestaan järjestettiin joko kahvilassa tai heidän toimistoissaan. Henkilökohtaisiin tapaamisiin liittyi usein myös mahdollisuus vierailta seurakuntien jumalanpalveluksissa tai moskeijoiden rukoushetkissä. Tyypillistä vierailuissa oli runsas vieraanvaraisuus ja ystävälliset sanat puolin ja toisin. Kun vuorovaikutus syveni ja opittiin tuntemaan paremmin, oli mahdollista nostaa keskustelun aiheiksi myös paikallisten kannalta arkoja aiheita ilman kiihkoa ja loukkautumisenpelkoa.

Taisteluosaston komentajan ja kuntatason uskonnollisten johtajien kokoukset

Taisteluosaston komentajan prikaatikenraali Seppo Toivosen aloitteesta käynnistettiin keväällä 2010 komentajan ja alueen kuntatason uskonnollisten johtajien kokoukset. Näitä kokouksia järjestettiin vuoden 2010 aikana yhteensä neljä, joista kolme pidettiin komentajan johdolla Camp Villesissä. Prikaatikenraali Toivonen johti kaksi ensimmäistä kokousta. Myös hänen seuraajansa eversti Markku Aherto näki uskonnollisten johtajien kokoukset myös tärkeinä ja johti kolmannen kokouksen. Neljäs kokous järjestettiin taisteluosaston lakkauttamisen jälkeen vapaamuotoisesti uskonnollisten johtajien kesken Janjevon katolisessa seurakunnassa.

Vaikka Lipljanin alueella oli ollut Kosovo-mission alusta alkaen suomalaisten rauhanturvaajien organisoimaa erinomaista paikallista yhteistyötä islamilaisten, katolisten ja ortodoksisten johtajien kesken, oli eri uskontojen välinen vuorovaikutus kuitenkin vähentynyt vuoden 2004 mellakoiden ja uskonnollisten yhteisöjen viranhaltijoiden vaihtumisen myötä. Yhteistyön laajamittaisempi uudelleenkäynnistäminen vuonna 2010 tuli tarpeeseen, vaikka Kosovon turvallisuustilanne olikin jo vakiintunut ja missio kaartumassa suomalaisten osalta pikkuhiljaa päätökseen. Tarve syntyi siitä tosiasista, että rauha ja sovinto edistyvät yksilöiden asenne- ja vuoro-

vaikutustasolla hitaammin kuin virallisista sopimuksista tai julkisesta kaupunkikuvasta voisi päätellä. Toisaalta yhteistyö oli helppo rakentaa vanhan, suomalaisen koordinoiman yhteistyön perustalle.

Uskonnollisten johtajien kokousten sisällöstä ja tavoitteista

Vuonna 2010 järjestetyistä kokouksista ensimmäinen oli osallistujamäärältään laajin. Siihen osallistui yhteensä 15 uskonnollista johtajaa, jotka edustivat joko islamilaista, ortodoksista, katollista tai protestanttis-evankelista yhteisöä. Myöhemmät kokoukset rajattiin koskemaan lähinnä Lipljanin ja Pristinan kaupunkien keskeisiä uskonnollisia johtajia.

Camp Villessä pidetyt kokoukset sisälsivät aina taisteluosaston komentajan katsauksen turvallisuustilanteesta ja KFOR:n asioista. Tämän lisäksi kokouksissa uskonnollisten yhdyskuntien edustajilla oli mahdollisuus pitää lyhyet alustukset muun muassa aiheista: Millaisia perusteita uskonnossani on yhteiskunnan rauhalle ja suvaitsevaisuudelle? Miten käytännössä voimme lisätä uskontojen keskinäistä yhteistyötä yhteiskunnan rauhanomaisen kehityksen ja suvaitsevaisuuden tukemiseksi? Kokoukset sisälsivät myös mahdollisuuden vapaaseen keskusteluun sekä itse kokouksissa että sen jälkeisillä päivällisillä.

Suomalaisten rauhanturvaajien vierailu Lipljanin moskeijassa. Kuvassa keskellä moskeijan imaami Skender Mehmeti.

Kokousten tavoitteena ei ollut käsitellä uskontojen välisiä teologisia kiistakysymyksiä tai kansallisuuksien välisiä poliittisia erimielisyyksiä. Tavoitteemme sen sijaan oli tutustuttaa uskonnollisia johtajia toisiinsa ihmisinä ja lisätä heidän keskinäistä vuorovaikutusta yhteiskunnallisen rauhan ja suvaitsevaisuuden vahvistamiseksi. Kokousten ilmapiiriin voi kiteyttää rauhannobelisti Martti Ahtisaaren ajatusta mukailleen: Voimme olla selkeästi erimielitä monista uskonnollisista ja poliittisista kysymyksistä, mutta silti meidän tulisi kyetä istumaan saman

pöydän ääreen kasvokkain ystävinä – ja välittää tämä viesti esimerkillämme myös tuleville sukupolville.

Havaintoja kokouksista ja vuorovaikutuksen merkityksestä

Mielenkiintoista oli havaita, että kokousten ilmapiiri vapautui kokouskokoukselta ja ikään kuin suomalaisten jo vuosia organisoiman prosessin päätökseksi, katolisen seurakunnan pappi kutsui uskonnolliset johtajat kotiinsa. Viimei-

Suomalaisten rauhanturvaajien ja Lipljanin alueen imaamien jalkapallo-ottelun päätöskuva. Rauhanturvaajat voittivat kontingentin komentajan evl Pertti Postin johdolla imaamit ja sotilaspastorin numeroin 7-5. Selityksenä pitää mainita, että johdimme imaamien kanssa kuitenkin peliä aina viimeisen kymmenen minuutin alkuun saakka. Kuvassa on mukana viisi imaamia.

nen kokous Janjevon katolisen seurakunnan pappilassa, joka pidettiin Keski-sen taisteluosaston lakkauttamisen jäl-keen, olikin vapautunut ja ystävällishen-kinen. Mukana oli myös Itäisen taistelu-osaston, jonka vastuulle Keski-sen taiste-luosaston alue oli siirtynyt, johtava pappi, joka lupasi jatkaa uskonnollisten joh-tajien kokousten järjestämistä myös tu-levaisuudessa.

Erityisesti Kosovossa, jossa uskon-nollisuus on myös osa etnistä identiteet-tä, ovathan serbit yleensä ortodokseja ja suurin osa Kosovon albaaneista mus-limeja, uskonnollisten johtajien näkyvä keskinäinen kunnioitus ja vuorovaiku-tus avaavat tietä rauhanomaiselle ystä-vyydelle myös "tavallisen kansan" kes-kuudessa olevien erilaisten ihmisryhmi-en välillä. Hyvinä sillanrakentajina tässä kokonaisuudessa toimivat katoliset, jot-ka etniseltä taustaltaan olivat muslimi-en tavoin usein albaaneja ja uskonnol-liselta vakaumukseltaan kuuluivat orto-doksisten serbien tavoin kristillisen tra-dition piiriin.

Vuorovaikutus paikallisten uskonnol-listen johtajien kanssa laittoi pohtimaan sitä, mitä suvaitsevaisuus oikeastaan tar-koittaa. Suvaitsevaisuus ei ole ensisijas-sa samankaltaisuutta tai pyrkimystä sa-mankaltaisuuteen, vaikka yhteiset asi-at ja samankaltaisuus lisäävätkin ihmis-

Kauneimmat joululaulut Camp Villen kirkossa.

ten välistä kunnioittavaa yhteyttä ja nii-den nimeäminen ja tiedostaminen ovat tärkeitä asioita. Sen sijaan suvaitsevai-suus liittyy olennaisesti ihmisten erilai-suuteen; se on erilaisuuden kunnioit-tavaa sietämistä ja sille tilan antamista. Tarvitsemme yhteiskunnissamme suvait-sevaisuutta, joka yhtäältä mahdollistaa sen, että voimme olla reilusti eri mieltä toistemme kanssa monista asioista ja sa-malla kunnioittaa syvästi toisiamme ih-misinä. Miksi? Tähän vastaisi Janjevossa

asuva eläkkeellä oleva ja sodan kokenut imaami Irfan Bikliqi, joka oli muuten va-kuuttunut oman uskontonsa sisällöllises-tä ylivoimaisuudesta, tähän tapaan: Tar-vitsemme erilaisten ihmisten suvaitse-mista ja kaikkien ihmisten välistä aitoa kunnioitusta yhteiskunnissamme, koska elämä ilman rauhaa on täysin mieletön-tä. Kunnioittava vuorovaikutus on myös uskontoni mukaista.

Suomalaiset rauhanturvaajat vierailulla Gracanican ortodoksiluostarissa.

Tasa-arvoinen ja yhdenvertainen työyhteisö voi hyvin

Erilaisista ihmisistä koostuva työyhteisö voi hyvin, kun sen toimintakulttuuri on kaikilla tasoilla tasa-arvoista ja yhdenvertaista. Työyhteisön tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden toteuttaminen ja kehittäminen on sekä jokaisen työntekijän moraalinen että työnantajan lakisääteinen velvollisuus. Mitä tasa-arvolla ja yhdenvertaisuudella tarkoitetaan? Mitä Jääkäriprikaatissa tehdään tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden toteuttamiseksi ja kehittämiseksi?

Tasa-arvo ja yhdenvertaisuus ja siihen liittyvä lainsäädäntö

Tasa-arvo liittyy käsitteenä sukupuolten väliseen tasa-arvoon ja sen edistämiseen. Yhdenvertaisuudella puolestaan tarkoitetaan eri ihmisryhmien ja erilaisten ihmisten syrjimätöntä ja yhdenvertaista kohtelua.

Tasa-arvosta ja yhdenvertaisuudesta on säädetty laissa (yhdenvertaisuuslaki 21/2004 ja uudistettu tasa-arvolaki 232/2005). Tasa-arvolain tarkoitus on estää sukupuoleen perustava välitön ja välillinen syrjintä, edistää naisten ja miesten välistä tasa-arvoa sekä parantaa naisten asemaa työelämässä. Yhdenvertaisuuslain tarkoitus on puolestaan edistää erilaisten ihmisten ja ihmisryhmien yhdenvertaisuutta ja tehostaa syrjinnän kohteeksi joutuneiden mahdollisuutta puuttua kohteluunsa. Erityisesti laki kieltää syrjinnän iän, etnisen ja kansallisen alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden, sukupuoli-suuntautumisen ja muun henkilöön liittyvän syyn perusteella.

Työnantajan, jonka palvelussuhteessa on yli 30 henkilöä, on laadittava tasa-arvosuunnitelma vuosittain yhteistyössä henkilöstön edustajien kanssa. Puolustusvoimien tulosyksiköiden on sen lisäksi huomioitava suunnitelmassa yhdenvertaisuuslain tuomat velvoitteet.

Jääkäriprikaatin tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelma

Jääkäriprikaatin vuosittain päivitettävän tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelman keskeisenä sisältönä on informoida tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslainsäädännön sisällöstä ja merkityksestä, Jääkäri-

prikaatin vastuutahoista ja suunnitelman osa-alueista sekä yksilöidyistä tavoitteista tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden edistämiseksi. Suunnitelman tavoitteena on, että tasa-arvoinen ja yhdenvertainen ilmapiiri läpäisisi Jääkäriprikaatin toiminnan kaikki tasot vuorovaikutuksesta suunnitteluun ja päätöksentekoon.

Vastuu tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslain noudattamisesta Jääkäriprikaatissa kuuluu työnantajalle. Tämän lisäksi koko henkilöstöllä: esimiehillä, vertaisilla ja yksilöllä itsellään on vastuu tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslain mukaisesta käyttäytymisestä.

Jääkäriprikaatin tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelman osa-alueita ovat: koulutus, rekrytointi, urakehitys, töiden järjestely, työvälineet ja ympäristö, työn ja perheen yhteensovittaminen, kiusaaminen ja sukupuolinen häirintä sekä asevelvolliset. Palkkaukseen liittyvästä tasa-arvolain edellyttämästä vertailusta vastaa Pääesikunta.

Jääkäriprikaatin tasa-arvoryhmään kuuluvat esikuntapäällikkö (pj), henkilöstöpäällikkö, henkilöstötoimialapäällikkö (henkilöstösuunnittelu), työsuojelupäällikkö, sosiaalikirjuri, sotilaspappi ja työterveyshoitaja. Lisäksi asioiden käsittelyyn kutsutaan tarvittaessa eri tahojen edustajia kuten luottamusmiehiä, työpisteen ja Jääkäritoimikunnan edustajia.

Miten toimia ongelmien ratkaisemiseksi

Jääkäriprikaatin tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelman mukaan kaikki poikkeamat tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusasioissa on aina ilmoitettava virka-

tietä ylemmälle johtoportaalille ja työpisteen esimiehen on tehtävä kaikista tapauksista ilmoitus joko oikeusupseerille tai työsuojelupäällikölle.

Työpisteen esimiehillä on erityisen suuri vastuu oman työpisteensä toimintatavoista ja ilmapiiristä. Mikäli esimiehen tietoon tulee työpisteessä tapahtuvaa syrjivää tai halventavaa käyttäytymistä, hänen velvollisuutensa on puuttua siihen välittömästi sekä ryhdyttävä toimenpiteisiin asian ratkaisemiseksi. Esille tulevat asiat on hyvä pyrkiä ratkaisemaan ensisijaisesti työpisteessä ja tarvittaessa esimies voi ottaa yhteyttä Jääkäriprikaatin tasa-arvoryhmän jäseniin. Myös yksittäinen työntekijä ja asevelvollinen voi tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusasioissa olla aina yhteydessä suoraan tasa-arvoryhmän jäseniin, oikeusupseeriin ja luottamusmiehiin. Jokaisella on myös oikeus turvautua valtakunnallisiin tasa-arvovaltuutetun ja vähemmistövaltuutetun palveluihin.

Jääkäriprikaatin erityistavoite tuleville vuosille

Tasa-arvon ja yhdenvertaisuuden vahvistamisessa avainasemassa on tiedottaminen tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusasioista sekä kunnioittava tutustuminen toinen toisiimme: erilaisiin ihmisiin ja ihmisryhmiin. Jääkäriprikaatin tasa-arvo- ja yhdenvertaisuussuunnitelman yhtenä erityistavoitteena aloitetaan kevään 2012 Etupyörä-lehdessä kirjoitussarja ”Jääkärien hengessä - erilaisina yhdessä”. Kirjoitussarjassa eri ammatti- ja henkilöstöryhmät tulevat esittämään Etupyörän lukijoille.

Jääkäriprikaatin perinnejoukon, Jalkaväkirykmentti 12 (JR12) Jatkosodan alussa, hyökkäysvaiheen aikana

Rykmentin perustaminen - "Pääkonttorin yleishankinnat alkavat 11.6.1941"

Porras portaalta oli edellä mainittu puhelinsanomana välitetty salattu liikekannallepanokäskey edennyt pitkällä tiellä Päämajasta alimpiinkin liikekannallepanoa toteuttaviin esikuntiin. Suomi varautui sotaan.

6.divisioonaan (6.D) kuuluvaksi asevelvollisten perusrykmentiksi perustettiin JR 12 reserviläisillä täydennettynä. Rykmentin rungoksi siirtyi 12. Prikaatin I ja II pataljoona. Ylimääräisiksi harjoituksiksi (YH) naamioidun liikekannallepanon alkaessa oli perustettavan JR 12 I pataljoona sijoitettuna Kemijärven maalaiskunnan Hanhikosken varuskuntaan. II pataljoona oli sijoitettuna Savukosken Saunakankaan varuskuntaan. III pataljoonaksi koottiin Kemijärven Tohmon kansakoululla Koilliskairan reserviläisiä. III pataljoonasta käytettiin myös nimitystä "Sallan pataljoona", koska lähes samat miehet olivat Talvisodassa taistelleet Sallan rintamalla ja torjuneet vihollisen hyökkäykset. Sallan pataljoonan miehet olivat kaikki sotakokemusta omaavia reserviläisiä. I ja II pataljoonan miehet olivat sen sijaan valtaosaltaan asevelvollisuutta suorittavia nuoria, joista osan sotilaskoulutus oli vasta alkutai-paleellaan. JR 12 komentajaksi oli määrätty 12. Prikaatin komentaja, Jääkärieversti A.A. Puroma.

Kesäkuun puolivälin tietämillä, 6.Divisioonan päävoimien kokoontuessa ja järjestyessä, marssivat Puroman miehet, JR 12:n I ja III pataljoona, Kemijärveltä Sallan Hautajärvelle eli Hautakylään. Yön selkään lähtivät pataljoonat kymmenpeninkulmaiselle jalkamarssilleen. Kesäkuun kuudennentoista päivän vas-

taisena yönä marssivat pataljoonat nykyisen Kemijärven kaupungin halki. Kemijärven asukkaat olivat runsaslukuisina seuraamassa Jänkäjääkäreiden läpimarsseja. Kuuluihan varsinkin rykmentin III pataljoonaan iso joukko Kemijärven omia miehiä. Yön hiljaisuudessa siirtyivät Jänkäjääkärit eteenpäin läheistensä ja runsaslukuisten saksalaisjoukkojen silmäin editse. II / JR 12 oli irrotettu rykmentistä ja käsketty III armeijakunnan (III AK) reserviksi Kuusamon Vantajaan.

Jatkosota alkaa

Jänkäjääkärit kuuntelivat radiosta operaatio Barbarossan alkamisesta kertovia uutisia Sallan Hautakylässä, kaksi päivää siirtymismarssin jälkeen 22.6.1941. JR 12 joukoissa vietettiin 24.6. juhannusaattoa lempeässä kesäsäässä, kyseessä oli Suomen viimeinen rauhan päivä ennen Jatkosotaa.

Eversti A. Puroman 27. kesäkuuta päivätyn päiväkäskynsä hän osoittaa rykmenttinsä miehille. Tässä esitetään suorana lainauksena olennaisin osa hänen päiväkäskystään:

"Nyt kun Suomen verivihollinen, joka vuosisatoja on halunnut saada maamme ikeensä alle, on taas ryhtynyt sotaan maattamme vastaan, tuhoten turvattomia koteja, vanhuksia ja lapsia sekä kaiken sen mikä meille on pyhää ja kallista, uskon, että teistä jokainen horjumatta täyttää velvollisuutensa sotilaana niin kuin teitte sen viime sodassakin ja niin kuin esi-isämme sen ovat tehneet. Luotan siihen, että jokainen JR 12:een kuuluva sotilas haluaa näyttää tälläkin kertaa olevansa tosi sotilas, joka yhdessä urhoollisen saksalaisen aseveljensä rinnalla tuhoaa vanhan verivihollisen ja täten sinetöi maamme vapauden, kotiemme rauhan ikiajaksi."

Sallan suunta (I ja III / JR 12)

Rykmentin pääjoukko oli edennyt kesäkuun viimeisinä päivinä Hautakylästä jalkan pari peninkulmaa kohti rajaa. Etenemisreitti oli saanut nimekseen "Puroman polku". Saksalaiselle XXXVI armeijakunnalle alistetun 6.D:n ja sitä myötä myös JR 12 Jänkäjääkäreiden sotatie alkoi 1.7.1941 rykmentin pääjoukon (I ja III pataljoonat) ylitettyä valtakunnan rajan klo 02.30. Aamuyöllä rykmentin kärkijoukko sai "tulikasteensa" Noukajoen suunnassa ja vihollisen Kirakkalammen vartiotukikohdan asemassa. Näissä alkuvaiheen taisteluissa oli rykmentti menettää komentajansa, kun taistelun aikana komentajan lähettiupseerit tapasivat sankarikuoleman kaatuen eversti Puroman molemmilta puolilta. Monet tapahtuman nähneet pitivät komentajan pelastumista ihmeenä.

Jänkäjääkäreiden taival kulki tietämässä korvessa, jossa suurin osa tarvikkeista oli miesten itsensä kannettava ja hevosten vedettävä. Jatkosodan hyökkäysvaiheen aikana kesällä ja alkusyksystä 1941, JR 12 joutui kantamaan raskaan taakan kovissa taisteluissa menettäen lukuisan määrän miehiään haavoittuneina ja kaatuneina edetessään kohti Vermanjoki-linjaa, jonne se ryhmittyi puolustukseen osana 6.D:aa 19.9.1941. Sallan tasalta Vermajoki-linjalle oli vajaassa 3 1/2 -kuukaudessa JR 12:n kaksi pataljoonaa menettänyt miehistään kaatuneina n. 370 henkeä haavoittuneiden määrän ollessa vieläkin lukuisampi. Monen hyökkäysvaiheessa kaatuneen sankarivainajan hautakivessä lukee kaatupaikkana Salla, Kelsinkäinen (Kieristelmävaara), Voitajoki, Pilkkavaara, Nurmitunturi, Tuuntsajoki, Kuorekevaara, Kiltuntainvaara, Kirakkalampi, Enjatunturi, Polkuvaara, Ahkiojärvi, Noukajoki, Koivumetsikkö.

Jänkijäkärrien tie taisteluihin 70-vuotta sitten

Kiestingin - Louhen suunta (II / JR 12)

Jalkaväkirykmentti 12:n II pataljoona alistettiin Kuusamosta Kiestinkiä kohti hyökkäämään lähteneeseen Ryhmä J: hin. Ryhmä J:n tehtävänä oli yhdessä Ryhmä F:n kanssa, osana III AK:ta, varmistaa Sallan kautta Kantalahteen etenevän suomalaisella 6 D:llä vahvistetun XXXVI AK:n eteläinen sivusta.

Kiestingin suunnan hyökkäys eteni alkuvaiheessaan taistelujen osalta nopeasti. Enemmän ongelmia ja työtä aiheutti kulkukelpoisen tien rakentaminen hyökkäävän joukon jäljessä kuin vihollisen vastustus. II / JR 12 joutui osillaan koviin taisteluihin Pistojärven ja ns. "Mottikukkulan" alueilla. Näissä taisteluissa asevelvollispataljoonan nuorukaiset "kasvoivat sotaan" ja oppivat toimimaan taisteluissa.

Ryhmä J, II / JR 12, mukanaan hyökkäsi kiivaasti kohti Kiestinkiä. Suomalaisen joukkojen nopea eteneminen herätti ihmetystä ja ihailua saksalaisten keskuudessa. Jänkijäkärkit saavuttivat Kiestingin elokuun 9. päivän tienoilla 1941. Ryhmä J:n komentaja everstiluutnantti Jussi Turtola, käski II / JR 12:a etenemään Louheen johtavan rautatien suunnassa.

Kiestingin motti

Etenemisen nopeudesta huolimatta hyökkääjän tappiot kasvoivat jatkuvasti. Suomalais-saksalaiset joukot olivat edenneet valtakunnanrajalta n. 150 km jatkuvasti taistellen, joukot väsyivät. 10.8. saapui II / JR 12 Kapustnajoelle.

Kapustnajoen alueella Jänkijäkärreiden osat joutuivat taisteluun myös vihollisen panssarijunan kanssa, joka saatiin lopulta tuhottua saksalaisten Stu-

ka-pommittajien tuella. Kapustnajoella II / JR 12 joutui koviin taisteluihin vahvan vihollisen kanssa. Vihollisen hyökkäykset olivat erittäin voimakkaita, venäläisten havaitessa tilanteen muodostuessa liian uhkaavaksi Muurmannin rautaa kohtaan. Venäläiset joukot pääsivät ajoittain katkaisemaan suomalaisen hyökkäyskärjen huoltotienä toimineen Kiestinki-Louhen rautatien siten, että Kapustnajoen suomalaisjoukot olivat vaarassa joutua mottiin. Vihollinen hyökkäsi eri tahoilta useita kertoja päivässä kohti Kapustnajoen suomalaisia. Vihollista vahvistettiin jatkuvasti muualta tuoduilla joukoilla, suomalaisten tappiot kasvoivat kokoajan. Suomalaisen joukkojen täydennysten ja lisäjoukkojen saaminen Kapustnajoen tasalle vaikeutui hetki hetkeltä. Ankarien taistelujen jälkeen 20.8. vihollinen onnistui katkaisemaan huoltoyhteydenä toimineen rautatien ja katkaisemaan suomalaisten yhteydet Kiestingin suuntaan. Kiestingin (Kapustnajoen) motti oli toteutunut. Kiivaiden taisteluiden jälkeen syyskuun alussa suomalaiset joukot saivat III AK:lta luvan vetäytyä motista. Suomalaiset ryhmittivät puolustukseen Kangasvaaran tasalle Kiestingin itäpuolelle.

Jänkijäkäreille kovat tappiot Kiestingin suunnassa

Jänkijäkärripataljoona oli kärsinyt taisteluissaan kovat tappiot. Sodan alkamisesta aina 3.9. tapahtuneeseen Kapustnajoelta vetäytymiseen saakka oli II / JR 12 menettänyt yhteensä noin 770 miestä kaatuneina, kadonneina ja haavoittuneina. Kiestingin suunnan sankarivainajien kaatumapaikkoina esiintyy usein paikannimet Pistojärvi, Kapustnajo, Lohilahti.

Lähteet:

Osmo Hyvönen; Kiestingin Motti, 1986
Eino Pohjamo; Jänkijäkärkit, 2005
Eino Pohjamo; Tietön divisioona, 2006
Ville Tikkanen; Jänkijäkärin sota, 2003
Puolesta Maan - Veteraanimatrikkeli 2001
WSOY; Jatkosodan historia, 1993
Oy Valitut Palat; Suomi sodassa, 1983
Gummerus Kustannus Oy; Jatkosota kronikka, 1997

Henkilöstössä tapahtuu

4.6.2011 myönnetyt ansiomerkit, ansioristit ja mitalit

Valtion virka-ansiomerkit

Kapteeni (evp) Markku Ylivaara
Kapteeni (evp) Tapio Mommo
Yliluutnantti (evp) Heikki Jänkälä
Kokki Marja-Riitta Rovapalo (Puolustusvoimien Ruokahuollon palvelukeskus, Sodankylän muonituskeskus)
Toimistosiihteeri Irene Neitola (Sotilaslääketiien keskus, Sodankylän terveysasema)

Suomen Valkoisen ruusun mitali

Ylikersantti Alpo Alaluusua
Ravitsemistyöntekijä Tamara Martin (Puolustusvoimien Ruokahuollon palvelukeskus, Sodankylän muonituskeskus)

Suomen Leijonan Ritarimerkki

Kapteeni Hannu Oinas

Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi

Yliluutnantti Tommi Alatörmänen
Yliluutnantti Ari Järveläinen

Suomen Valkoisen Ruusun 1. luokan mitali kultaristein

Ylivääpeli Jouko Kaihua
Toimistosiihteeri Kaija Katajaisalo
Toimistosiihteeri Irmeli Ylivaara

Suomen Valkoisen Ruusun 1.luokan mitali

Toimistosiihteeri Sirkka Rautanen (Puolustusvoimien Ruokahuollon palvelukeskus, Sodankylän muonituskeskus)
Toimistosiihteeri Kaarina Similä-Kuukasjärvi
Varastonhoitaja Arvo Saraniemi

4.6.2011 ylennykset

Kapteeniksi yliluutnantti Tapio Hoppula
Kapteeniksi yliluutnantti Raimo Haavisto
Yliluutnantiksi luutnantti Juhana Rynnänen
Yliluutnantiksi luutnantti Tarja Ylimartimo

4.6.2011 Ylennykset reservin sotilasarvossa

Ylivääpeliiksi vääpeli Hannu Koivula
Vääpeliiksi vääpeli Jari Nasi
Ylikersantiksi kersantti Paavo Ryttilahti
Ylikersantiksi kersantti Vertti Vaarala

4.6.2011 Myönnetyt palvelusarvot

Ylivääpeliiksi vääpeli Hannu Koivula
Vääpeliiksi ylikersantti Timo Kallio
Vääpeliiksi ylikersantti Juha Rutonen
Ylikersantiksi kersantti Paavo Ryttilahti
Ylikersantiksi kersantti Vertti Vaarala

Virkaan nimitykset

Aliupseerin virkaan

4.6.2011

Kersantti Seppo Melamies kuljetusaliupseeriksi

Kersantti Antti Paakkari sotilaspoliisialiupseeriksi

Määrä-aikaisen aliupseerin virkaan

18.4.2011-17.4.2016

Kersantti Heli Salo opetusaliupseeriksi

Kersantti Jaakko Taipalus kuljetusaliupseeriksi

1.6.2011-31.5.2016

Sotilasammattihenkilö Tomi Hepo-oja varastoaliupseeriksi

Kersantti Salla Kortelainen opetusaliupseeriksi

Kersantti Akseli Antikainen opetusaliupseeriksi

Tehtävään määräys

1.9.2011

Everstiluutnantti Hans Adolf Ehrnrooth Ylä-Lapin Aluetoimiston toimistopäälliköksi

Siirrot Jääkäriprikaatista

1.8.2011

Yliluutnantti Mikko Keskievari Porin Prikaatiin

1.9.2011

Kapteeni Annukka Ylivaara

Pääesikuntaan osastoiesiupseeriksi tiedusteluosastolle

1.1.2012

Eversti Mauri Koskela

Maavoimien Esikuntaan maavoimien henkilöstöpäälliköksi

Reserviin ja eläkkeelle

1.5.2011

Asentaja

Esko Lohela

1.9.2011

Everstiluutnantti

Veli-Pekka Luukkonen

1.10.2011

Toimistos sihteeri

Irmeli Ylivaara

Pohjois-Suomen Sotilasläänin vuoden 2011 reserviläiskouluttajaksi valittiin majuri Jukka Laine.

31.5.2011 Maavoimien aloitetoimikunta on hyväksynyt vääpeli Timo Kallion aloite-esitykset Pakkikoukku ja Lämpösuoja aloitteiksi sekä palkinnut kunniakirjalla ja rahapalkkiolla

Esko Lohela

Veli-Pekka Luukkonen

Irmeli Ylivaara

Jukka Laine

Palkittuja varusmiehiä

Myönnetyt Lapin Jääkäriristit:

7.7.2011

Upseerikokelas Närhi Eemil Heikki Johannes, 1.Jääkärikomppania
Kersantti Pulska Unna-Maari, 1.Jääkärikomppania
Korpraali Koivusaari Renny Juha Antero, 1.Jääkärikomppania
Upseerikokelas Lauri Mikko Tuomas, Tukikomppania
Jääkäri Erkkilä Matti Akseli, Tukikomppania
Kersantti Mattila Jaakko Nestori, Sissikomppania
Alikersantti Leirimaa Jani Mikael, Sissikomppania
Upseerikokelas Ahokas Tommi Henrik, 3.Jääkärikomppania
Upseerikokelas Kolmonen Jukka Pekka, 3.Jääkärikomppania

2/10 saapumiserän 270 vuorokautta palvelleista varusmiehistä palkittiin seuraavat henkilöt:

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Autere Antti Tapani, SISSIK

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja hyvästä palveluksesta sotilaspoliisina Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Filpus Kimi Oskari Tapio, SISSIK

Jääkäriprikaatin puukko ja kunniakirja hyvästä palveluksesta lääkintämiehenä Jääkäriprikaatissa:
Jääkäri Kaisto Heikki Sakari, SISSIK

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle
Jääkäri Sarkkinen Miika Juhani, H- JA KULJK
Korpraali Pikkarainen Jermu Esko, SISSIK

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Korpraali Hanhikorpi Teemu Tapani, SISSIK
Korpraali Honkanen Jasmin Kristiina, H- JA KULJK

2/10 saapumiserän 362 ja 1/11 saapumiserän 180 vuorokautta palvelleista varusmiehistä palkittiin seuraavat henkilöt:

Jalkaväen mitali, kunniakirja ja jalkaväen vuosikirja sekä nimet kunniatauluun erittäin ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:

Upseerikokelas Koskenkorva Henri Olavi, 1.JK
Kersantti Lampinen Henry Juhani, TUKIK

Sodankylän Reserviupseerien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Upseerikokelas Matinmikko Anton Kari Johannes, SISSIK

Lapin Reserviläispiirien mitali ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Kersantti Nilirova Jesse Veli Jalmari, H- ja KULJK

Itsenäisyyden puolesta -kirja ja Jääkäriin testamentti ansiokkaasta palveluksesta Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Ylikulju Eetu Benjami, SISSIK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko taitavasta ja kolarittomasta moottoriajoneuvon kuljettamisesta varusmiesaikana
Korpraali Laulajainen Heikki Jaakko Kalervo, SISSIK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko hyvästä palveluksesta erikoisajoneuvon kuljettajana Jääkäriprikaatissa:
Korpraali Lempola Jere-Heikki Kustaa, H- ja KULJK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta Lapin Jääkäripataljoonassa:
Jääkäri Pirttikangas Mikko Olavi, TUKIK

Jääkäriprikaatin kunniakirja ja puukko ansiokkaasta palveluksesta ansiokkaasta palveluksesta Pohjan Jääkäripataljoonassa:
Jääkäri Mouloud Ali Badro Addin, 3.JK

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan" –veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 362 vrk palvelleelle:
Kers Pulska Unna Maari, 1.JK

Jääkäriprikaatin Killan luovuttama "Puolesta Maan" –veteraanimatrikkeli parhaalle sodankyläläiselle 180 vrk palvelleelle:
Jääkäri Dianoff Andrei, TUKIK

Kiltamitali hyvähenkiselle varusmiehelle:
Jääkäri Ylimaunu Sami Asko Antero, 1.JK
Alikersantti Nykänen Tapio Mikael, H- JA KULJK
Korpraali Jaako Roni Juhani, TUKIK
Jääkäri Niva Ville Kristian, SISSIK
Kersantti Tainio Pasi Johannes, 3.JK

Oulun Sotilaskotiyhdistyksen stipendi Oulun seudulta olevalle rehdille, reippaalle ja joukkoon sopeutuvalle varusmiehelle:
Upseerikokelas Koskenkorva Henri Olavi, 1.JK
Upseerikokelas Pahtamaa Olli Ari-Pekka, TUKIK
Korpraali Runtti Vesa Heikki, H- JA KULJK
Upseerikokelas Peltola Teemu Tapani, 3.JK
Korpraali Kova Joonas Petteri, SISSIK
Korpraali Laulajainen Heikki Jaakko Kalervo, SISSIK

Pohjan Prikaatin Killan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta Pohjan Jääkäripataljoonassa
Jääkäri Keränen Jussi Henrik, SISSIK

Ulla Mustakallio stipendi hyvää sotilaskuntoa osoittaneelle 180 vuorokautta palvelleelle varusmiehelle:
Korpraali Vapa Olli Aukusti, 1.JK

Kainuun tykki- ja heitinmieskillan stipendi erittäin ansiokkaasta palveluksesta tulijoukkueen johtajana
Upseerikokelas Aho Risto Juhani, TUKIK

Lapin Jääkäripataljoona 90 vuotta 11.3.2011

Lapin Jääkäripataljoonan 90. perin-
nepäivää juhlittiin Sodankylän va-
ruskunnassa 10.- 11.3.2011. Juh-
latilaisuuksissa palkittiin Lapin Jääkäri-
pataljoonan henkilöstöä.

Henkilökunnan palkitsemis- tilaisuudessa 10.3. palkittiin Lapin Jääkäripataljoonan puukolla seuraavat henkilöt:

Yliluutnantti Jaakko Härö on esimer-
killinen ja tunnollinen sotilas. Härö suo-
rittaa omat tehtävänsä suurta huolelli-
suutta ja tunnollisuutta osoittaen lop-
puun ja aikaansaadut tulokset ovat erin-
omaisia. Varapäällikkönä toimiessaan
Härö on panostanut erityisesti johtaja-
koulutukseen käytännön toteutukseen
ja sen seurantaan yksikössä.

Luutnantti Otto Saarinen on tunnolli-
nen ja aikaansaava kouluttaja. Saarinen
hoitaa tunnollisesti ja vastuullisesti kou-
lutustehtävänsä ja saa aikaan hyviä kou-
lutustuloksia. Saarinen toimii esimerkki-
nä sekä varusmiehille, että henkilökun-
nalle erinomaisen fyysisen kuntosaa-
ja kenttäkelpoisuutensa vuoksi.

Ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen
on tunnollinen ja aikaansaava koulutta-
ja. Ollikainen hoitaa tunnollisesti ja vas-
tuullisesti koulutustehtävänsä ja saa ai-
kaan hyviä koulutustuloksia.

Luutnantti Jaakko Kuivila on saavut-
tanut kiitettäviä koulutuloksia ja hoita-
nut työtehtävänsä erinomaisesti.

Ylikersantti Joonas Huhtala on saa-
vuttanut kiitettäviä koulutuloksia ja hoita-
nut työtehtävänsä erinomaisesti.

Kersantti Juho Niemonen on saavut-
tanut kiitettäviä koulutuloksia ja hoita-
nut työtehtävänsä erinomaisesti.

Päiväjuhlassa 11.3. palkitut:

Lapin Jääkäripataljoonan karkikom-
paniana vuonna 2010 palkittiin **Tuki-
komppania**.

- Kiertopalkinto Marskin konepistooli
vuodeksi haltuun.

Lapin Jääkäripataljoonan vuoden 2010
kouluttajana palkittiin **yliluutnantti
Mikko Koskimaa**.

- Vaasan malja ja kiertopalkinto vuodek-
si haltuun ja maljan pienoismallin itselle
sekä Jääkäriprikaatin Killan myöntämä
kouluttajastipendi 100 euroa.

Jääkäriprikaatin Killan myöntämällä 100
euron kouluttajastipendillä palkittiin **yli-
luutnantti Jarmo Salmi**.

Lapin Jääkäripataljoonan perinnelipulla
palkittiin, **everstiluutnantti Arto Vaa-
rala, majuri Esko Raaterova, majuri
Jorma Mustonen, majuri Jari Lassila,
yliluutnantti Sami Sievänen, kap-
teeni Jukka Rautio, kapteeni Mark-
ku Kallatsa, yliluutnantti Heikki Jän-
kälä, luutnantti Juha Sirviö ja ylivää-
peli Erkki Lohela**.

Jalkaväen ansioristillä palkittiin **luut-
nantti Mika Nikula**.

Automestari-ristillä palkittiin **yliluut-
nantti Raimo Haavisto**.

Puolustusvoimien operaatiopäällikkö kenraalimajuri Mika Peltonen piti tarkastuskäynnillään Jääkäriprikaatissa 4. - 5.5.2011 tiedotustilaisuuden Jääkäriprikaatin henkilöstölle.

Kuva: Pera Hussi

Yhdysvaltojen suurlähettiläs Bruce Oreck vieraili Jääkäriprikaatissa 25.5.2011. Maavoimien komentajan edustajana vierailuun osallistui Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentaja prikaatikenraali Jukka Haaksiala. Vierailun isäntänä toimi Jääkäriprikaatin komentaja eversti Mauri Koskela.

Kahvihetki Hannuksenkartanossa 10.6.2011

Jääkäriprikaatin komentaja kutsui sotiemme veteraanit puolisoineen sekä Sodankylän veteraanijärjestöjen edustajat kahvihetkeen Hannuksenkartanoon. Helteisestä päivästä huolimatta kahvihetkeen saapui täysi sali kunniansalaisia. Jääkärikuoron laulujen ja eversti Mauri Koskelan tervehdyksen jälkeen toi tilaisuuteen tervehdyksen Jääkäriprikaatin kunniajääkäri Arvo Ylitalo.

SOTIEMME VETERAANI – oman aikansa kuva

Kansakunnan elinaikaa ja kestäväää yhteisyyttä viljellen puolustusvoimat on antanut meille sotiemme veteraaneille arvonimen "kunniansalainen". Ymmärrämme kauniin teon tarkoituksen; sotilaan kunnia kirkkaimmillaan on näkyvätön, sisälle päin avautuva yhteys aiheeseen. Kunniamerkeistämme arvokaimpana kannamme mielensisäistä muistoristiä. Siihen liittyen meillä kaikilla on oma tarinamme. Se elää meissä it-sessämme elämämme loppuun asti. On ikään kuin edelleen olisimme sodan asialla. Siitä ei kuitenkaan ole kysymys. Kuten meistä jokainen, myös minä muistan lähimmät asetoverini. He ovat asuneet etäällä minusta enkä ketään heistä ole sodan jälkeen edes tavannut, mutta mielikuvissani edelleen olemme yhtä. Aamua odottaen seisomme suomalaisen olemassaolon uhanalaisella rajalla. Onko se yhteys, mikä meissä sodan veteraaneissa edelleen sitkeänä elää, jotenkin kaikelle kansalle kuuluvaa? Onko se

myös muille jonkin arvoista? Olen miettinyt sitä.

Sotaisilla tarinoillamme on kahdenlaiset kasvot. Tarinointi tavatessamme toisiamme lienee kaikille tuttua, mutta siitä poikkeavia ovat ne muistelukset, joita valitsemme lapsillemme ja lastemme lapsille kerrottavaksi. Näin omilleen kertoessaan jokainen tekee valintansa antaakseen jälkeläisilleen jotakin merkityksellistä, antaakseen ikään kuin perintönään säilytettävää. Uskon, että hyvä tarkoituksemme tässä useimmiten on toteutunut.

Kertoessaan merkittävänä pitämänsä asiat lapsilleen suorittaa isä hänelle kuuluvan kulttuuriperinnön siirron. Jo sinänsä se on merkittävä tapahtuma; se on elämää ja uuden kasvua aikaansaava yhteys yli sukupolvien rajan. Laajettesaan koko kansaa käsittäväksi eläväksi ulottuvuudeksi saa tapa täyden mittansa; syntyy kansallinen yhteys, jatkuvuus. Syntyy kansa. Syntyy isänmaa.

Sillä isänmaa ei ole vain rajoilla osoitettua maata ja vettä, se ei ole vain silmin nähtävää ja arkimielistä. Syvimmillään se on itseensä ja asiaansa uskovan ihmisen vuosisatainen vaelluslaulu. Se syntyy ja elää meissä it-sessämme. Isän, isoisan kertomus sodasta ei ole tärkeä siksi, että kertoja itse osoittautuisi omilleen sankariksi eikä senkään vuoksi, että sota sinänsä tulisi kuvatuksi. Tapahtuman tärkeys on siinä, että kerran kohdattu kova aika osoitetaan sille oikeissa mittasuhteissaan, että yhdessä ymmärretään, mitä tapahtui; että itseensä ja korkeimman johdatukseen uskoen Suomen kansa kesti kovan paikan.

Me, suomalaiset, seisomme ylivoimaisen edessä ja kestimme kannallamme. Näin jälkeensä sen ymmärrämme: oli tapahtunut ihme. Se ihme ei ole kuten arpajaisvoitto, jonka avaratkin rajat ovat arkipäivää. Tässä tarkoitettu ihme on kaikki ymmärrettävät mitat ylittävä omaisuus. Se on kansallisen olemassaolomme hinta.

Kilpailutoiminta kevään 2011 aikana

Jääkäriprikaatissa on kilpailtu kevään aikana pakollisissa Maavoimien Esikunnan määrittelemissä urheilulajeissa. Jääkäriprikaatilaiset ovat menestyneet hyvin myös sotilaiden Suomenmestaruuskilpailuissa.

Maastoammunnan Suomenmestaruuskilpailuissa oppilas Ville-Valtteri Maununiemi voitti varusmiesten rynnäkökivääriammunnan. Joukkuekilpailussa Jääkäriprikaatin joukkue sijoittui kolmanneksi joukkueella oppilas Ville-Valtteri Maununiemi, oppilas Henri Niku ja oppilas Juha Kotiranta. Ylikersantti Juha Rutonen voitti henkilökunnan kivääriammunnan sekä sijoittui neljänneksi rynnäkökivääriammunnassa.

Maastojuoksun Sotilaiden Suomenmestaruuskilpailuissa oppilas Jaakko Julkunen sijoittui hienosti kolmanneksi varusmiesten sarjassa. Ylivääpeli Mika Ojala oli neljäs henkilökunnan yli 40-vuotiaiden sarjassa.

Tuloksia Jääkäriprikaatin mestaruuskilpailuista

Rynnäkökivääriammunahihto

Yleinen sarja: 1.) yliluutnantti Jarmo Salmi, 2.) kersantti Antti Oikarinen, 3.) ylikersantti Saku Aikio. Yli 40-vuotiaat: 1.) ylivääpeli Hannu Koivula, 2.) yliluutnantti Jorma Ovaska

Varusmiesten kilpasarja. 1.) oppilas Henri Määttä 3.JK, 2.) oppilas Juha Kallio 3.JK, 3.) oppilas Janne Juusola 3.JK. Varusmiehet sotilassuksisarja: 1.) jääkäri Lauri Vuokila SISSIK, 2.) alikersantti Niilo Oikarainen SISSIK, 3.) jääkäri Jeremias Peltokorpi SISSIK

Partiohihto

A-sarja: 1.) 1.Jääkärikomppania (ylikersantti Lassi-Pekka Ollikainen, kokelas Tapio Salo, jääkäri Janne Mursu ja jääkäri Olli-Pekka Similä), 2.) Sissikomppania (ylikersantti Saku Aikio, alikersantti Jalmari Oikarainen, jääkäri Mika Lehtola ja jääkäri Lauri Vuokila), 3.) 3.Jääkärikomppania (yliluutnantti Matti Tanninen, oppilas Mari Miettunen, oppilas Tomi Muurikainen ja oppilas Tommi Oravakangas)

B-sarja: 1.) 1.Jääkärikomppania (alikersantti Henri Hurskainen, jääkäri Sakari Paussu, jääkäri Samuel Nissilä ja jääkäri Pekka Pennanen) 2.) 3. Jääkärikomppania (alikersantti Sami Riikola, oppilas Tommi Ulander, oppilas Sakari Sattomaa ja oppilas Niko Kurtti), 3.) 3.Jääkärikomppania 2 (Kokelas Klaus Kajula, oppilas Janne Heiskari, oppilas Miika Karhumaa ja oppilas Jeremias Peltokorpi)

Puolustusvoimien kuntotestit uudistuivat

Vuosittain suoritettavat kuntotestit ovat saaneet kuluvana vuonna uutta sisältöä. Huomattavin muutos näkyy lihaskuntotestissä. Aikaisemmin lihaskuntoa mitattiin puristusvoima-, istumaannousu-, etunojapunnerrus – ja toistokyykistystestillä. Uusi testistö pudotti puristusvoiman mittauksen sekä toistokyykistysten pois, ja jäljelle jääneet istumaannousu ja etunojapunnerrus saivat rinnalleen vauhdittoman pituushyppyn. Niin sotilaat, siviilityöntekijät kuin varusmiehetkin suorittavat saman testin. Kuntotestien viitearvotaulukko on jaettu henkilöstöryhmittäin iän ja sukupuolen mukaan.

Vauhditon pituushyppy mittaa alaraajojen maksimaalista ja räjähtävää voimantuottoa. Testissä sekä ponnistus – että alastulopaikka ovat samalla tasolla. Lähtöasennossa hyppääjä seisoo kapeassa haara-asennossa jalat rinnakkain varpaat ponnistusviivan takana. Ennen h-hetkeä koukistetaan hieman polvia vieden kädet samalla taakse. Tästä

mäkikotkamaisesta asennosta heilauteaan kädet voimakkaasti eteen ja hypätään tasajaloin mahdollisimman pitkälle. Hyppääjällä on käytettävissä kolme suorituskertaa, ja pisin hyppy kirjataan tulokseksi. Testiä varten kannattaakin harjoitella hyppäämistä, sillä seistessä ensimmäistä kertaa ponnistusviivan takana suoritustekniikka voi tuntua yllättävän haastavalta.

Istumaannousu – ja etunojapunnerrustesti suoritetaan samalla tavalla kuin ennenkin, eli tulos määritetään liikkeiden toistomäärällä 60 sekunnin aikana. Siviilinaiset punnertavat polvet maassa, mutta sotilasnaisten suoritustekniikka on kuten miehilläkin

Hengitys – ja verenkiertoelimistön, työskentelevien lihasten sekä näitä huoltavien elintoimintojen tehokkuutta arvioidaan kestävyystesteillä. 12 minuutin juoksutestin sekä polkupyöräergometristin lisäksi kestävyyskuntoa arvioidaan nyt myös UKK-kävelytestillä. Kävelytesti on suunnattu vähän tai ei lainkaan lii-

kuntaa harrastaville siviilihenkilöille sekä 45 vuotta täyttäneille reserviläisille. Testissä kävellään kahden kilometrin matka tasaisella ja reippaalla vauhdilla, jonka jälkeen mitataan syke sekä kävely aika. Arvioidessa kävelijän maksimaalista hapenottoa huomioidaan myös henkilön ikä, sukupuoli, paino sekä pituus sykkeen ja ajan lisäksi.

Koska fyysistä kuntoa ei voi säilöä kuin puolukoita pakkaseen, viimeistään tänään on aika lähteä liikkeelle!

Pohjois-Suomen Sotilasläänin alueellinen taisteluharjoitus KOTKA 11

Jääkäriprikaatin komentaja eversti Mauri Koskela johti Pohjois-Suomen Sotilasläänin alueellisen taisteluharjoituksen KOTKA 11 Rovajärven ampu- makenttäalueella 4. - 9.6.2011. Harjoitukseen liittyi Maavoimien panssarintorjuntaharjoituksen taisteluharjoitusvaihe ja erillisenä Kainuun Prikaatin johtamana panssarintorjuntaohjusammunnat Hautainmaassa ja Syyrakissa.

Harjoituksen paraatin kautta

Taisteluharjoitus aloitettiin juhlallisesti Puolustusvoimain lippujuhlapäivän paraatilla Rovaniemellä. Jääkäriprikaatista paraatiin osallistui 240 sotilasta, jotka siirtyivät lauantaina 4.6. aamulla klo 06.30 alkaen linja-autoilla Rovaniemelle. Paraatissa Jääkäriprikaati suoritti ohimarssin moottoroituna, joten kuljetuspuolella prikaatissa oli kiireinen viikko kuljettaa paraatikalusto ammattipätevyyssajoina Rovaniemelle.

Paraatissa katselmus Rovaniemen keskus kentällä sujui auringonpaisteessa ja Arktisen osaamisen keskuksen sotilaat kestivät sen yhdenkään sotilaan menettämättä tajuntaansa kestäen auringon paisteen ja ryhdikkäänä seisomisen. Ohimarssi Jätkänynttilän sillalla toteutettiin myös auringon paisteessa, joskin lähes myrskylukemissa puhaltava tuuli teki tepposet useammalle lipulle ja aiheutti useita tilanteita, jossa päässä oleva baretti oli löytää uuden asuinsijansa Kemijoesta.

Ohimarssin jälkeen paraatissa olleet joukot koottiin Someroharjulle, missä paraatin järjestelyvastuussa ollut Lapin Ilmatorjuntarykmentti luovutti joukot

KOTKA11 -harjoituksen johdolle. Samanaikaisesti Suomen suvi näytti monipuolisuutensa: vettä kaatamalla ja myrskytuuli.

KOTKA11 alkaa - keskitys marssit

Harjoituksen suunnittelu aloitettiin jo syyskuussa 2010 ja jo silloin yhdeksi haasteeksi tunnistettiin paraatin ja KOTKA11 -harjoituksen yhdistäminen jatkumoksi. Osa harjoitusjoukoista keskitettiin suoraan harjoitusalueelle Rovajärvelle ja osa joukoista Rovaniemelle paraatiin, kalustoineen. Keskitys marssisuunnitelmat laadittiin sekä paraatiin että harjoitukseen ja tämän lisäksi vielä paraatista harjoitukseen.

Keskitys marssien osalta harjoituksen viestintä tiedotti useassa eri mediassa vaikutuksista liikenteeseen, olihan kyseessä lauantai 4.6. ja vielä koulujen päättymispäivä. Etukäteissuunnittelun merkitys näkyi jälleen kerran: keskitys marssit toteutettiin suunnitelman mukaisesti ja turvallisesti ja kaikki harjoitusjoukot saatiin keskitettyä harjoitusalueelle. Rovajärven alueelle keskitettiin noin 3700 sotilasta ja noin 670 ajoneuvoa.

Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti Ilkka Aspara tarkasti paraatijoukot.

Prikaatin komentaja ohimarssissa Maavoimien komentajan tasalla.

Jääkäriprikaatin joukkoja ohimarssissa.

Taistelut alkavat

Lippujuhlapäivän lähestyessä puolta yötä, ja hieman sen jälkeenkin, joukkojen päälliköt ja komentajat ottivat joukonsa johtoon. Johtoonoton yhteydessä annettiin ensimmäiset käskyt, joiden mukaisesti toiminnan valmistelut aloitettiin sekä sinisellä että keltaisella puolella. Jääkäriprikaatin joukot oli sijoitettu tasaisesti molemmille puolueille: jääkärikomppania ja huoltokomppania siniselle sekä aliupseerikurssin muodostama mekanisoitu jalkaväkikomppania, kranaatinheitinkomppania ja sissit keltaiselle puolelle.

Harjoituksessa koulutettiin myös suuri määrä reserviläisiä. Rungon muodosti taisteluosasto, johon Jääkäriprikaatin koulutusvastuulle oli käsketty yhden jalkaväkikomppanian kouluttaminen. Joukko perustettiin Sodankylässä 4.6. ja se siirtyi toiminta-alueelleen illan kuluessa.

Sininen Jääkäripataljoona 11 aloitti hyökkäyksen puolustukseen ryhtymättä keltaista Mekanisoitua jalkaväkipataljoonaa vastaan 5.6. aamulla. Taistelut olivat kiivaat koko päivän, mutta lopulta hyökkäävä Jääkäripataljoona saavutti ensimmäisen tavoitteensa, aloitti toimenpiteet hyökkäyksen jatkamiseksi seuraavana aamuna.

Tukevat joukot eivät olleet suoja- sa taisteluilta hieman kauempana etulinjasta. Keltaisen tiedustelu - ja sissijoukot olivat päättäneet iskeä mehukkaisiin maaleihin. Komentopaikat, tykistön tuliasemat ja huolto saivat kokea hiljaisen metsän pedon, sissin, voiman häirintäiskujen muodossa. Sininen oli kuitenkin varautunut tähän ja lähetti koirapartioita etsimään iskujen suorittajia.

Suomen kesä näytti jälleen kauneutensa: tiistaina alkanut lähes +30 asteen helle helli joukkoja harjoituksen loppuun saakka. Vaikkakin lämpö ja aurin- gonpaiste on mukavaa, aiheutti se eten-

kin joukkojen huollolle suuren haasteen. Nestetasapainon ylläpito liikkuvassa sodankäynnissä, varsinkin Lapin pitkillä etäisyyksillä, on haasteellista joskin elintärkeää. Huolto kuitenkin onnistui ja soturit saivat sen vähintään neljä litraa nestettä vuorokautta kohti, mikä on mini- vaatimus tuollaisissa olosuhteissa.

Jääkäripataljoona 11 saavutti tavoitteensa Iso Mellavaarassa keskiviikkona ja aloitti puolustusvalmistelut. Raskaan hyökkäysvaiheen jälkeen joukko saatiin jälleen taistelukelpoiseksi, muonaa ja nestettä vietiin huoltopataljoonan toimenpitein joukoille, samalla ampu- matarvikkeet täydennettiin ja joukko oli valmis jatkamaan tehtäväänsä. Saman- aikaisesti keltaisen puolella toteutettiin hyökkäysvalmisteluja. Keltaisen komenta- ja oli päättänyt saada takaisin menettämänsä tärkeän Iso Mellavaaran alueen ja punoi omia suunnitelmiaan.

Panssarintuhoajat metsästävät keltaisen vaunua.

Raskas lähipanssarintorjuntaohjus NLAW.

Taistelijat hiljentyivät taistelujen lomassa kenttäehtoiselle.

Maavoimien panssarintorjuntaharjoitus

KOTKA 11 -harjoitukseen liittyi kiinteästi Maavoimien panssarintorjuntaharjoitus. Kaikki maavoimien panssarintorjuntaohjusjoukot koottiin Rovajärvelle harjoittelemaan Lapin olosuhteissa. Joukot harjoittelivat taistelutekniikkaa ja -taktiikkaa KOTKA11 -harjoitusjoukkojen mukana ja ampuivat Kainuun Prikaatin johdattamana Hautainmaassa ja Syyrakissa.

Ohjusjoukkojen mukanaolo antoi toimiville komentajille ja päälliköille lisätyökalun toteuttaa saamaansa tehtävää. Ohjusjoukot toimivat vuoroittain Jääkäripataljoonan ohjusjoukkueena ja taisteluosaston vahvenuksena.

Taistelut päättyvät - marssit kotivaruskuntiin

Torstai yöttömän yön aamu, kello 04.00 aamulla, lämmintä + 21 astetta. Sinisen asemassa puolustukseen ryhtynyt jääkäripataljoona odottaa. Tiedustelu on ilmoittanut keltaisen vastahyökkäyksen alkamisesta aamun tunteina. Epäsuora tuli alkaa.

Epäsuoran tulen päätyttyä keltaisen voimakas yritys vallata takaisin menettämänsä tärkeä maastoalue on kii-vaimillaan. Sinisen torjunta kuitenkin vaikuttaa ratkaisevasti ja jääkärikomppanioiden tuli vaikuttaa hyökkääjään. Hiki virtaa, patruunat alkavat olla vähissä ja kielikin on kuiva kenttäpullossa olleen veden loputtua jo tunti sitten. Sininen on kuitenkin päättäväinen; tuumaakaan ei anneta tappelematta. Keltaisen voima alkaa heikentyä ja taistelu-

kentällä on useita liikkumattomia panssarivaunuja. Hyökkääjä saa aikaan kuitenkin pienen läpimurron ja jääkäripataljoonalle alistettu taistelupioneerikomppania saa tehtäväkseen murron rajoittamisen ja lyömisen.

Yhtäkkiä kuuluu erotuomariverkossa: tuli seis, patruunat pois, tilanne keskeyty. Keltainen on lyöty ja taistelut voitettu.

Tilanteen päättymisen ja aseiden tarkastamisen jälkeen Jääkäriprikaatin joukot koottiin marssiryhmytykseen paluumarsseja varten. Paluumarssi raskaan harjoituksen jälkeen on aina se harjoi-

tuksen "vaarallisin" vaihe. Palvelus - ja liikenneturvallisuutta korostettiin jälleen kerran ennen marsseja. Kuljettajille taattu kuuden tunnin uni ennen liikkeellelähtöä varmistettiin ja oltiin valmiina kotimatalle Sodankylään.

Paluumarssit onnistuivat jälleen suunnitellusti ja joukko oli takaisin samassa pisteessä, mistä se aloitti matkansa lauantaina 4.6. Paluun jälkeen jo tutun kuvion mukaan huolto: sotilaat ja kalusto on saatettava taistelukuntoiseksi. Ja jopa toiset viikonloppuvapaa kuntoiseksi.

Maavoimien komentaja ja Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentaja tyytyväisinä.

Tarkastuksia ja vierailuja

Harjoitukseen suuntautui useita tarkastuksia ja vierailuja. Maavoimien komentaja tarkasti harjoituksen 5.6. keskittyen panssarintorjuntaohjusammuntaan. Pohjois-Suomen Sotilasläänin komentaja

tarkasti harjoituksen 7. - 8.6. tarkastaen sekä varusmies- että reserviläisjoukkoja. Komentaja oli tyytyväinen näkemäänsä. Vierailuista mainittakoon MATINE Oulun paikallisosaston ja Lapin kriistityöntekijöiden vierailut.

Harjoitus toteutettiin etukäteissuunnitelman mukaisesti, turvallisesti ja joukkojen suorituskykyä kohottaen. Harjoitus oli Jääkäriprikaatille suuri ponnistus, mutta selvisimme siitä yhtä köyttä vetäen, jälleen kerran.

"The Eagle has landed."

Jääkäriprikaatin tapahtumakalenteri 13.8.-31.12.2011

TAPAHTUMA	AIKA	PAIKKA
1. Kotiuttaminen		
Kotiuttaminen 111/270	6.10.	Sodankylä
2. Juhlatilaisuudet		
Jääkäriprikaatin 32.vuospäivän 1.10. juhlatilaisuudet	30.9.	Sodankylä
Kotiuttamisjuhla 111/270	5.10.	Sodankylä
3. Kirkolliset tapahtumat		
Kenttäiltahartaus	7.9.	Sodankylä
Kauneimmat joululaulut	20.-22.12.	Sodankylä
Jouluaaton hartaus	24.12.	Sodankylä
Uudenvuoden aaton hartaus	31.12.	Sodankylä
4. Muut tapahtumat		
Jeesiön lenkki polkupyöräkilpailu	30.8.	Sodankylä
Terveitä aamuja -tapahtuma 211	10.11.	Sodankylä
5. Harjoitukset ja kurssit		
P-kauden taisteluumaharjoitus	15.-20.8.	Kyläjärvi
Sotilaspoliisimiehistökurssi	22.8.-18.9.	Sodankylä
Kokelasvaellus	30.8.-1.9.	Sodankylä
Sotilaskuljettajakurssi C	29.8.-14.10.	Sodankylä
Sotilaskuljettajakurssi C1	29.8.-16.9.	Sodankylä
Lääkintämieskurssi	5.9.-2.10.	Sodankylä
Sotilaspoliisien maastoharjoitus	13.-15.9.	Sodankylä
Erikoiskurssi ammunnat	19.-22.9.	Kyläjärvi
Huollon kenttäkoulutus	19.-22.9.	Kyläjärvi
Kenttätöleiri 2011 Rovajärvi	20.-30.9.	Rovajärvi
Alueellinen Sotilaspoliisien ampuma- ja taisteluharjoitus	26.9.-1.10.	Vuosanka
Lapin Jääkäripataljoonan ryhmäammunnat	10.-13.10.	Kyläjärvi
Lapin Jääkäripataljoonan ryhmäammunnat	17.-20.10.	Kyläjärvi
Sotilaskuljettajien kenttäkoulutus	17.-20.10.	Kyläjärvi
Pohjan Jääkäripataljoonan ryhmäammunnat	24.-28.10.	Kyläjärvi
Sotilaskuljettajakurssi CE	24.10.-23.12.	Sodankylä
Joukkueammunnat	7.-11.11.	Rovajärvi
Moottorikelkkakurssi	8.-18.11.	
Moottorikelkkakurssin maastoharjoitus	14.-17.11.	
Sissi- ja sotilaspoliisiharjoitus	15.-18.11.	Rovajärvi
Aselajiharjoitus	21.-25.11.	Kyläjärvi
Joukkueammunnat	28.11.-2.12.	Rovajärvi
Työkone- ja auras kurssi	28.11.-8.12.	
Alueellinen taisteluharjoitus	12.-17.12.	
6. Liikunta		
Jalkamarssi	24.8.	Sodankylä
Pyörämarssi	30.8.	Sodankylä
Ammunta, Jääkäriprikaatin mestaruuskilpailut	31.8.	Sodankylä
Partiosuunnistus, Jääkäriprikaatin mestaruuskilpailut	7.-8.9.	Sodankylä
Yösuunnistus, Jääkäriprikaatin mestaruuskilpailut	15.9.	Sodankylä
Hengenpelastusuinti	20.10.	Sodankylä

Näkökulmia reservin puolelta - Jääkäriprikaati pysyy

Terveiset kaikille Etupyörän lukijoille. Olen reservin kersantti Jari Vaarala Sodankylästä. Suoritin varusmiespalveluksen aikoinani Jääkäriprikaatissa sissilinjalla. Olen ollut Jääkäriprikaatin Killan jäsen vuodesta 2006. Toimin aktiivisesti kaikenlaisessa maanpuolustustyössä. Koen vapaaehtoisen maanpuolustuksen hyvänä harrastuksena, joka antaa vastapainoa arkeen.

Olen ikäni asunut Sodankylässä ja saanut etuoikeuden olla näköalapaikalla sekä yhteistyössä Jääkäriprikaatin edustajien kanssa ja siten nähdä varuskunnan kehittyvän koko ajan. Se, että puhutaan koko ajan varuskuntien lakkauttamisesta on tietenkin kova juttu, mutta uskon Jääkäriprikaatin pysyvän kartalla nyt ja aina.

Jääkäriprikaatia on rakennettu ja kehitetty viime vuosina kovasti. Muutama vuosi sitten valmistui Jääkäriprikaatiin uusi korjaamo. Se on Suomen parhaimpia korjaamoja niin tiloiltaan kuin tekniikaltaan. Nyt tehdään mittavaa huoltokorjausta muonituskeskukseen, joka valmistunee vuodenvaihteen jälkeen. Tällaiset mittavat investoinnit ovat varma merkki siitä, että Jääkäriprikaati on ja pysyy. Hyvä niin.

Kiltatoimintaa nuorille

Minusta nykyajan maanpuolustustyön tukeminen on tärkeää. Siksi haluan olla monessa mukana tukemassa maanpuolustustyötä. Olen huomannut, että tänä päivänä jäsenistön keski-ikä on nousut. Vanhemmat ikäluokat tietävät ja ymmärtävät, kuinka valtavan työn sota-veteraanit aikoinaan tekivät, mutta miten on nykynuorten laita? Monella kiinnostus kohdistuu ihan muihin harrastuksiin. Kiltatoiminta on mielestäni aatteellista toimintaa ja siksi haluan olla siinä mukana.

Mielekkään harrastuksen parissa toimintaa ja tekemistä riittää. Maaliskuun talvitapaaminen on vuosittain sisältänyt tutustumisretkiä Sodankylän lähialueen kuntiin ja retkillä on nautittu niiden tarjoamista nähtävyyksistä. Lokakuussa syystapaaminen ajoittuu Jääkäriprikaatin vuosipäivään ja sen viettoon Sodankylässä. Tapahtumaan sisältyy vuosipäivän juhlallisuudet, retki johonkin lähialueelle sekä illanvietto kerholla ja rantasaunalla.

Jääkäriprikaatin Killalla on toimintaa kautta Suomen. Kesäkuun 4. päivä oli Rovaniemellä valtakunnallinen Puolustusvoimain lippujuhlan päivän paraati. Olin mukana marssimassa tuossa joukossa. Tykkään olla ihmisten kanssa tekemisissä ja tämäntyyllisissä tilaisuuksissa tapaa hyviä tuttuja.

Reservin näkymiä

Olen saanut kunnian olla myös mukana varusmiesten ja -naisten kotiutumisjuhlista reserviläisten edustajana. Olen pyrkinyt kertomaan ja painottamaan sitä, ettei varusmiespalvelus pääty kotiuttamiseen vaan se on elinikäistä oppimista.

Se tarkoittaa tänä päivänä sitä, että me reserviläiset voimme "kouluttautua" reservissä vaativampiin tehtäviin. Itse kotiuduin aikanaan alikersanttina ja ryhmänjohtajana. Ikää on nyt 39 vuot-

ta, mutta moniko tietää, että Puolustusvoimat tarjoaa mahdollisuutta edetä reservissä?

Suoritan tällä hetkellä Reserviupseerikoulun täydennyskursssia aliupseerista upseeriksi Haminassa. Sotilasarvo on loppuvuodesta vänrikki. Uskon, että monikaan ei tiedä, että tällainen on edes mahdollista. Haluan kannustaa Teitä kaikkia osallistumaan erilaisiin vapaaehtoisen maanpuolustuksen tehtäviin. Killat ja muut maanpuolustusjärjestöt tarjoavat tähän mainiot puitteet. Näiden harrastusten kautta voi osoittaa halunsa kehittyä.

Loppuun kiitos lehden tekijöille. Lehti on kehittynyt valtavasti ja siitä löytyy kaikille maanpuolustuksesta kiinnostuneille kiinnostavia artikkeleita. Uskon meitä kaikkia kiinnostavan, mitä Jääkäriprikaatissa ja Killassa tapahtuu.

Villasukat muistoksi varusmiespalveluksesta

Sotilaskotiliitto on jo viime vuoden puolella haastanut kaikki sotilaskotiyhdistykset talkoisiin, jonka tarkoituksena on kutoa kaikille tänä vuonna palvelukseen astuville villasukat. Sodankylässä saivat 8.7. kotiutuneet varusmiehet ensimmäiset villasukat muistoksi kansalaisvelvollisuutensa suorittamisesta.

Sodankylän sisaret ovat ottaneet innolla vastaan haasteen ja kutoneet tähän mennessä noin puolet tarvittavasta n. 1400 sukkaparista. Tosin he eivät ihan omaksi ansiokseen koko määrää voi lukea, sillä myös monet muut järjestöt ovat auttaneet tässä huimassa urakassa. Martat ja Lapin Maa- ja Kotitalousnaiset ovat muun muassa tehneet oman osansa sukkaprojektin onnistumiseksi. Lisäksi siinä ovat myös auttaneet yksityiset henkilöt, jotka ovat kuulleet näistä talkoista.

Ensimmäiset sukat luovutettiin saajilleen vähän ennen heinäkuun kotiutumista. Urakka on kokonaan valmis ensi vuoden heinäkuussa, jolloin kotiutuvat viimeiset tänä vuonna palvelukseen astuneet. Innokkaimpien sisarten saldo on jo kymmenet valmiit sukkaparit.

Sotilaskotiliitto on laskeskellut, että valtakunnallisesti tarvitaan kaikkiaan n. 25 000 sukkaparia. Urakka on hyvällä mallilla, sillä pojattomat yhdistykset eli

yhdistykset, joilla ei ole enää omia varusmiehiä, ovat auttaneet kodillisia. Lisäksi sotilaskotiliitto kokoaa sukkia annettavaksi niille, joiden sisaret eivät ehdi saada niitä ajoissa valmiiksi kotiutuville. Myös muilta naisilta on saatu apua. Naisten Valmiusliiton jäsenjärjestöt ovat lähteneet kiittävästi mukaan työhön. Siihen kuuluvat suurimmat suomalaiset naisjärjestöt, mm. Marttaliitto ry ja Maa- ja Kotitalousnaisten Keskus ry, jonka jäseniä aiemmin mainitut yhdistykset ovat

Jokaiseen sukkaan tulee pienelle lapselle kutojan oma tervehdys, jossa toivotetaan hyvää jatkoa ja kerrotaan, kuka sukat on kutonut. Näin Sotilaskotiliiton mukaan saadaan niistä tehtyä oikeat "Tuntemattoman sotilaan villasukat" talvisodan henkeen. Sukat ovat pääsääntöisesti kaikki vihreitä ja niissä tulisi olla yhdeksän keltaista raitaa liiton vuosikymmenten mukaisesti, mutta Sodankylän sukkavastaava Kyllikki Tolonen kertoo, että sukkia on tehty myös muilla väreillä. Jos matka sotilaskotiin lankoja hakemaan on hankala, kutojat käyttävät sukkiin omia lankojaan ja saavat myöhemmin sotilaskodista langat käyttämiensä tilalle, jolloin värit eivät aina ole samanlaiset. Sotilaskodista saa sukkalankoja edelleenkin ja sieltä saa myös ohjeet mm. sukkien koosta. Talkoot jatkuvat.

Onnellinen uusien villasukkien omistaja.

Sotilaskotisisar Vilma Valvion käsissä ovat syntyneet jo monet sukkaparit. Melkoinen operaatio oli erotella ne koottain ennen luovuttamista.

Sukkia jaettiin kaikkiaan neljänä päivänä viidessä yksikössä.

Lavialta Sodankylään ja opetusneuvoksena eläkkeelle

Sotiemme veteraanien esittelyssä esittelemme tällä kertaa Sodankylässä monista eri asiayhteyksistä tunnetuksi tulleen 88-vuotiaan virkeän opetusneuvos Kauno Laineen. Hänen juurensa sodankyläläisenä, Lavialla syntymisen jälkeen, alkavat sotien jälkeisestä ajalta vuonna 1949. Tuolloin hän siirtyi muutaman Rovaniemellä kansankoulunopettajana vietetyn vuoden jälkeen Sodankylään Kitisenrannan kansakouluun luokanopettajaksi parikymmeneksi vuodeksi ja jatkoi sitten saman peruskoulun rehtorina vuosina 1968 – 1983. Opetusneuvoksen arvonimi hänelle myönnettiin 05.05.1981.

Isänmaan puolustamisen hän aloitti jo alle asevelvollisuuskäisenä kotipaikkakunnallaan Lavialla talvisodan aikana suojeluskunnan ja väestönsuojelun lähetti- ja vartiotehtävissä. Hän suoritti varusmiespalveluksen Jalkaväen koulutuskeskus 5:ssä aloittaen ja aliupseerikoulutuksessa jatkosodan jo ollessa käynnissä vuonna 1943. Hänet siirrettiin vuoden 1944 keväällä Jalkaväkirykmentti 7:n 14. Komppaniaan panssaritorjuntatykkijoukkueeseen tehtäviin Ohdan rintamalle. Kesäkuun 9. päivänä Neuvostoliiton suurhyökkäyksen alettua hän haavoittui panssaritorjuntatykkijoukkueensa torjuntataistelussa ja joutui evakuioduksi sotasairaalan, josta hänet toivuttuaan komennettiin Upseerikouluun, jossa koulutus jatkui aina aselevon solmimiseen ja välirauhan allekirjoitukseen saakka. Kalustona panssaritorjuntajoukkueeseen käytössä oli tuolloin aluksi 37 mm:n ruotsalainen jalkaväkitykki, kunnes myöhemmin saatiin käyttöön 75 mm:n tykkikalusto.

Sodan jälkeen Sodankylään siirtymisensä jälleerakennuksen vuosina eivät Kauno Laineen tehtäviin kuuluneet yksinomaan opettajan opetustehtävät, vaan toimeliaisuus ulottui kunnalliselä-mässä vaikuttamiseen kunnanvaltuutettuna vuodesta 1954 vuoteen 1972. Kunnanhallituksen varapuheenjohtajavuosinaan 1961 – 1972 hän oli vaikuttamassa omalta osaltaan Sodankylän varuskunnan syntyyn ja kehittämiseen alkaen Pohjanmaan Jääkäripataljoonan Sodankylään tervetulleeksi toivottamisesta vuoden 1964 elokuun alussa ja sen Lapin Jääkäripataljoonaksi muuttamiseen vuonna 1966 sekä toimintaedel-

lytysten luomiseen Jääkäriprikaatiksi kehittämiseen saakka.

Työmäärää lisäsivät useat kunnallisten lautakuntien jäsenyydet ja varapuheenjohtajuudet useiden vuosien aikana. Sodankylän seurakunnallisen elämän kiviä tulivat tutuiksi Kauno Laineelle seurakunnan vt. kanttorina toimiessaan 1950 – 1951 ja kirkkovaltuuston jäsenenä kahteen otteeseen vuosina 1956 – 1967 ja 1987 – 1994. Kaiken tämän ohessa kuului tehtäväkenttään runsas järjestötoiminta mm. oman opettajan ammattialansa tehtävissä niin paikallisesti, alueellisesti kuin valtakunnallisestikin. Tullessaan Sodankylään hän ehti lisäksi toimia jopa vuodesta 1950 vuoteen 1959 Sodankylän kunnankirjaston hoitajana.

Erityisen läheistä ja mieluista on Kauno Laineen harrastustoiminnassa ollut vapaaehtoinen avustustoiminta kansainvälisen Lions-järjestön riveissä. Hän oli perustamassa Sodankylään vuonna 1960 LC Sodankylän klubia, jonka presidenttinä ja muissa tehtävissä toimimisen lisäksi hän on toiminut järjestön Lapin piirin arvostettuna piirikuvernöörinä vuosina 1985 – 1986. Reserviupseeriyh-

distyksen toiminnassakin hän on ehtinyt olla mukana pitkään. Samoin toiminta Sodankylän Sotaveteraaniiyhdistyksen hallituksen jäsenenä ja varapuheenjohtajana on antanut hänelle sisältöä eläkepäivien arkeen useiden vuosien ajan.

Kauno Laineen mittava kirjallinen toiminta ulottuu elokuvakäsikirjoituksesta Sodankylä – suurten kairojen pitäjä yhdessä Einari Liljan kanssa, useiden Sodankylän koulu maailmaa käsittelevien teosten toimituskunnan jäsenyyteen sekä perustamansa leijonaklubin julkaiseman vuosijulkaisun Sodankylän Joulu-lehden toimitustehtäviin. Kaikkiaan tämä kirjallinen toiminta kattaa hänen osaltaan neljän vuosikymmenen ajan vuodesta 1957 alkaen.

Toiminnastaan monilla eri sektoreilla hänet on palkittu useilla valtiollisilla ja järjestöjen ansiomerkeillä joukossa mm. Jääkäriprikaatin sarvikilpi vuodelta 1983. Etupyörä-lehti toivottaa lehteä kolme vuotta iäkkäämmälle ansioituneelle opetusneuvokselle monia virkeitä eläkevuosia omassa viihtyisässä omakotitalossaan.

Everstiluutnantti evp Pekka J Heikkilä

Opetusneuvos Kauno Laine.

Jääkäriprikaatin Kilta vaalii perinteitä

Jääkäriprikaatin nykyinen joukko-osastokilta Jääkäriprikaatin Kilta ry on perustettu aikanaan vuonna 1962 Vaasassa Suomen Jääkäreiden ja Jääkäripataljoona 1:n perinteiden vaalijaksi. Vuonna 1985 Jääkäriprikaatin Killaksi nimensä ja sääntönsä muuttaneena sen perinteenvälityksen kohteena ovat nykyisin kaikkien niiden joukkojen perinteet, joiden perinteitä nykyinen Jääkäriprikaati Sodankylässä vaalii.

Kuluva vuosi alkoi perinteiden vaalinnan osalta vauhdikkaasti, kun helmikuun loppupuolella naulattiin Jääkäripataljoona 27:n perinneyhdistyksen Lapin osaston lippu Rovaniemellä. Lipun itseoi-keutettuihin naulaajiin kuuluivat Jääkäriprikaatin komentaja, eversti Mauri Koskela, Lapin Jääkäripataljoonan komentaja, jonka oltua työesteiden takia estyneenä, tehtävän hoiti 1. Jääkärikompanian päällikkö, kapteeni Joni Nurmi. Tämän päivän jääkärin naulan nauhasi saman yksikön upseerikokelas Elias Rauhala Taivalkoskelta. Naulattavan lipun lippuvartio tilaisuudessa muodostui Lapin Jääkäripataljoonan 1. Jääkärikompanian upseerikokelaista: lipunkantaja-

na Mikko Niku Pellosta, nuorempana lippu-upseerina Jani Posti Oulusta, naulaajan Elias Rauhalan toimittua tilaisuudessa vanhempana lippu-upseerina. Killan naulan lippuun löi puheenjohtaja Tauno Turunen. Tilaisuuden johti Killan sihteeri. Naulauksen jälkeen uuden lipun säilytyspaikkana on Jääkäriprikaatin perinnetila.

Lipun ensiesiintyminen laajalle yleisölle tapahtui osana Puolustusvoimien lippujuhlapäivän 04.06. paraatin veteraani- ja perinnejärjestöjen lippulinnaa Rovaniemellä. Samaan varusmiesten kantamaan lippulinnaan osallistui myös 6. Divisioonan perinnelippu. Killan lippua maanpuolustusjärjestöjen lippulinnaassa kantoi Niilo Tasala.

Edellä kerrotun juhlan ohella ja samanaikaisesti sen kanssa oli Sodankylässä käynnissä tiivis työrupeama valmistauttaessa Lapin Jääkäripataljoonan 90-vuotisperinnepäivän juhlaan. Juhlaa varten tehtiin mm. joukon 90-vuotistaivalta esittelevä dvd-tallenne Jääkärintie – Lapin Jääkäripataljoona 90 vuotta. Tämä työ ei olisi onnistunut ilman joukon historiaan perehtyneiden ja siitä kuumateriaalia omaavien monien henkilöiden yhteistyötä. Suurin ansio lopputuloksesta kuuluu kuitenkin perinnejoukon entiselle komentajalle, everstiluutnantti Juha Myyryläiselle ja Sodankylän Seitäsäätion Mediapajalle. Heidän yhteistyönsä tuloksena meillä on nyt käytössä kestoltaan 42 minuutin dvd-tallenne, joka kertoo itsenäisen Suomen puolustusvoimien vanhimman katkeamattoman elinkaaren omaavan joukon, nykyisen Lapin Jääkäripataljoonan, vaiheet tallennettuna syntymästä tähän päivään kattavasti. Kilta kiittää jokaista projektiin osallistunutta ja suosittelee lopputulosta jokaiselle valvutuneelle historian harrastajalle hankittavaksi omaan käyttöön. Dvd:n voi tilata killan sihteeriltä. Hinta on 25 euroa + postitus kaksi euroa.

Lapin Jääkäripataljoonan 90-vuotisjuhlaan osallistui kolme Jääkäripataljoona 1:n sotien aikaista veteraania: Erkki J Ruokoja Kälviältä, Paavo Palola Lohtajalta ja Harald Johansson Helsingistä. Läsnä oli joukon nykyisen komentajan everstiluutnantti Aki Sundin rinnalla seitsemän joukon aikaisempaa komentajaa, joukossa vanhin elossa oleva komentaja eversti Kauko K Kuismanen, joka syksyn alussa täyttää itsekin 90 vuotta Oulussa – onnittelumme jo etukäteen hänelle!

Jääkäriprikaatin Kilta, joka 49 vuotta sitten perustettiin Vaasassa Jääkäripataljoona 1:n Kiltana tuli onnittelemaan perinnejoukkoyksikköä edustavalla joukolla. "Airueina" edessä Yrjö Qvarnberg (vas.) ja Pekka J Heikkilä, Pohjanmaan Jääkäripataljoonan jääkäreitä Vaasan ajalta. Heidän välissään vasemmalta lukien eturivissä Terijoki-syntyinen kunniajäsen Olavi Turunen Vaasasta. Keskellä edessä Jääkäripataljoona 1:n yli 90 vuotiaat sotien veteraanit Paavo Palola Lohtajalta ja Erkki J Ruokoja Kälviältä, JR 33:n kohta 94-vuotias Martti Maikkunen Sodankylästä sekä JP 1:n Harald Johansson Helsingistä.

Jääkäripataljoona 1:n sotien veteraanien kukkatervehdyksen joukon nykyisen komentajan puolisolle luovutti Erkki J Ruokoja yhdessä kuvassa keskellä olevan Killan kunniajäsen Harald Johanssonin kanssa.

Eturivissä vasemmalta lukien Lapin Jääkäripataljoonan nykyinen komentaja everstiluutnantti Aki Sund, sotien veteraanit Paavo Palola, Lohtaja, Erkki J Ruokoja, Kälviä, Harald Johansson, Helsinki ja Jääkäriprikaatin komentaja eversti Mauri Koskela. Takarivissä vasemmalta lukien entisiä komentajia everstiluutnantti Lauri Korhonen, majuri Jyrki Vaaramo, everstiluutnantti Juha Myyryläinen ja everstiluutnantti Heikki Taavitsainen.

Sodankylän Maanpuolustusjärjestöjen Yhteistyön (Somaajtyyn) onnittelut esittivät sen sihteerin Pekka J Heikkilän (vas.) johdolla Sodankylän sotien veteraanijhdistysten kunniapuheenjohtajat Kaarlo Sukuvaara (rintamaveteraanit), Martti Maikkunen (sotaveteraanit), Arvo Ylitalo (sotainvalidit) ja Esko Laajala (rintamaveteraanit, pj.).

Juhlivan Lapin Jääkäripataljoonan komentaja everstiluutnantti Aki Sund sai Jääkäriprikaatin joukko-osastokillan tervehdyksessä kuulla mm. Killan osallistuvan juhlan kustannuksiin merkittävällä panoksella. Tervehdyksen esittivät puheenjohtaja, professori, Killan kunniajäsen Tauno Turunen ja Jääkäripataljoona 1:n sotien veteraanit, Killan kunniajäsen Harald Johansson (90 v) Helsingistä.

Jääkäriprikaatin Killan onnittelut Lapin Jääkäripataljoonalle esittivät kunniajäsen Harald Johansson, puheenjohtaja Tauno Turunen ja Killan Keski-Pohjanmaan osaston edustajana Seppo Yli-Norppa. Lahjana luovutettiin Jääkäripatsaan pronssinen pienoismalli.

Vanhin elossa oleva Lapin Jääkäripataljoonan komentaja eversti Kauko K Kuismanen toi Lapin Jääkäripataljoonan 90-vuotisjuhlaan entisten komentajien tervehdyksen. Hän itse täyttää samoin 90 vuotta 10.09.2011. Kiltä ja perinnejoukkoyksikkö kiittävät ja onnittelevat entistä komentajaansa.

Hymy on herkässä Jarilla (vas.) ja Markolla mittavan projektin julkistamistilaisuudessa. Sodankylän Seitasäätiön Mediapajan ammattilaiset Marko Keinonen ja Jari Eero työstivät Jääkärin tie – Lapin Jääkäripataljoona 90 vuotta dvd:n.

Jääkärin tie dvd:n ohjaaja everstiluutnantti evp Juha Myrskyläinen teki mittavan työn tallenteen koostamisessa onnistuneeksi kokonaisuudeksi ja sai julkistamistilaisuudessa tunnustuksena puolustusvoimien pistinkilven .

Killan 12.03.2011 Sodankylässä pidetty vuosikokous teki mm. yksimielisen historiallisen päätöksen irtautua Maanpuolustuski-
ltojen Liitosta, jota se on ollut aikanaan perustamassa 24.04.1963 Helsingissä.

Killan vuosikokous pidettiin hienojen Lapin Jääkäripataljoonan 90-vuotisjuhlien jälkeisenä päivänä. Kokouksessa oli käsiteltävänä normaalien vuosikokousasioiden lisäksi merkittävä päätös koskien Killan kuulumista Maanpuolustuski-
ltojen Liittoon. Vuosikokousedustajien, kaikkien 35:n läsnä olleen jäsenen ja kokoukseen jäsenistöltä saadun palautteen perusteella, tehtiin täysin yksimie-

linen päätös erota liitosta, jota olemme sen syntymästä saakka olleet monessa hankkeessa tukemassa myös merkittävästi rahallisesti, ei yksin sille maksettujen vuosijäsenmaksujen muodossa.

Kuten jo monesti on eri yhteyksissä todettu saavuttaa Kiltamme puolen vuoden kuluttua 13.02.2012 viidenkymmenen vuoden toimintaiän. Jo tässä yhteydessä voimme esittää jäsenistölle katta-

van kutsun saapua juhlistamaan Killan puolivuosisadan merkkipaalua tulevana kesänä heinäkuun 06.–08. päivinä Vaasaan, Killan perustamispaikkakunnalle ja mahdollisuuksien mukaisesti jopa aidoille synnyinsijoille Vaasan Upseerikerhon tiloihin. Killan Vaasan osasto on jo aloittanut tapahtuman valmistelut. Tavataan tulevana kesänä Vaasassa!

JÄÄKÄRIPRIKAATIN KILTA ry
LITTIOMIEHENTIE 17 C 14, 99600 SODANKYLÄ
PUH 040 504 1794
sähköposti: sihteeri@jprkilta.fi

www.jprkilta.fi

JÄSENNUMERO
jätä avoimeksi

ILMOITAUDUN JÄÄKÄRIPRIKAATIN KILTA ry:n JÄSENEKSI

Sukunimi: **Etunimet:**

Syntymäaika: Kirjoita allekirjoitukseen puhuttelunimi, kiitos !

Mikäli et halua merkkipäiviäsi otettavan huomioon, jätä syntymäaika ilmoittamatta !

Lähiosoite:

Postinumero: **Postitoimipaikka:**

Puhelinnumero: **Arvo / ammatti:**

Sotilasarvo: **Joukko-osasto, yksikkö ja palvelusaika:**

J-os, yksikkö,jne

Muita täydentäviä, **sähköpostiosoite**

Allekirjoitus **Nykyinen päivämäärä**

Kiltamatkalla keväisessä Baijerissa

Pohjan Prikaatin Killan perinteisen kevätmatkan kohteena oli tänä vuonna Saksan eteläisin osavaltio, Baijeri. Historia eläväksi -sarjaan liittyvän kiltamatkan asiantuntijaoppana oli jälleen eversti Sampo Ahto, arvostettu sotahistorioitsija ja historiaa laajemminkin hallitseva asiantuntija.

Killan puheenjohtajan Jouko Lahdenperän johtamalla matkalla 11.-16. toukuuta oli kaikkiaan 36 osallistujaa, vanhimpana heistä 90-vuotias sotaveteraani, sotakamreeri Reino Pelttari. Matkaseurueeseen kuuluneen prikaatikenraali Asko Kilpisen aiempien virkavuosien kokemukset sotilasasiamiehenä Saksassa toivat arvokkaan lisän matkaohjelman onnistumiselle. Erääksi vierailukohteeksi järjestyi Saksan maavoimien suurimman yhtymän, Vuoristojääkäriprikaati 23: n kotivarsuskunta Bad Reichenhallissa.

Satulinnoja ja barokki-kirkkoja

Satumaisten loisteliaitten linnojen rakennuttaja, Baijerin kuningaskunnan omalaatuinen itsevaltiainen, kuningas (1845-1886) tuli elämänvaiheineen ja aikaansaannoksineen erittäin tutuksi matkalaisille. Käyntikohteisiin kuuluivat muun muassa Neuschwansteinin, Linderhofin ja Herranschiemseen linnat luonnonkauniine, moni-ilmeisine ympäristöineen. Vuoristoniityillä kukkivat kuljerot sekä monet muut Suomessakin tutut alkukesän kukat. Matkareitin varrella ehdittiin tutustua myös suuren joukkoon vuosisatojen kuluessa rakennettuja kirkkoja ja luostareita.

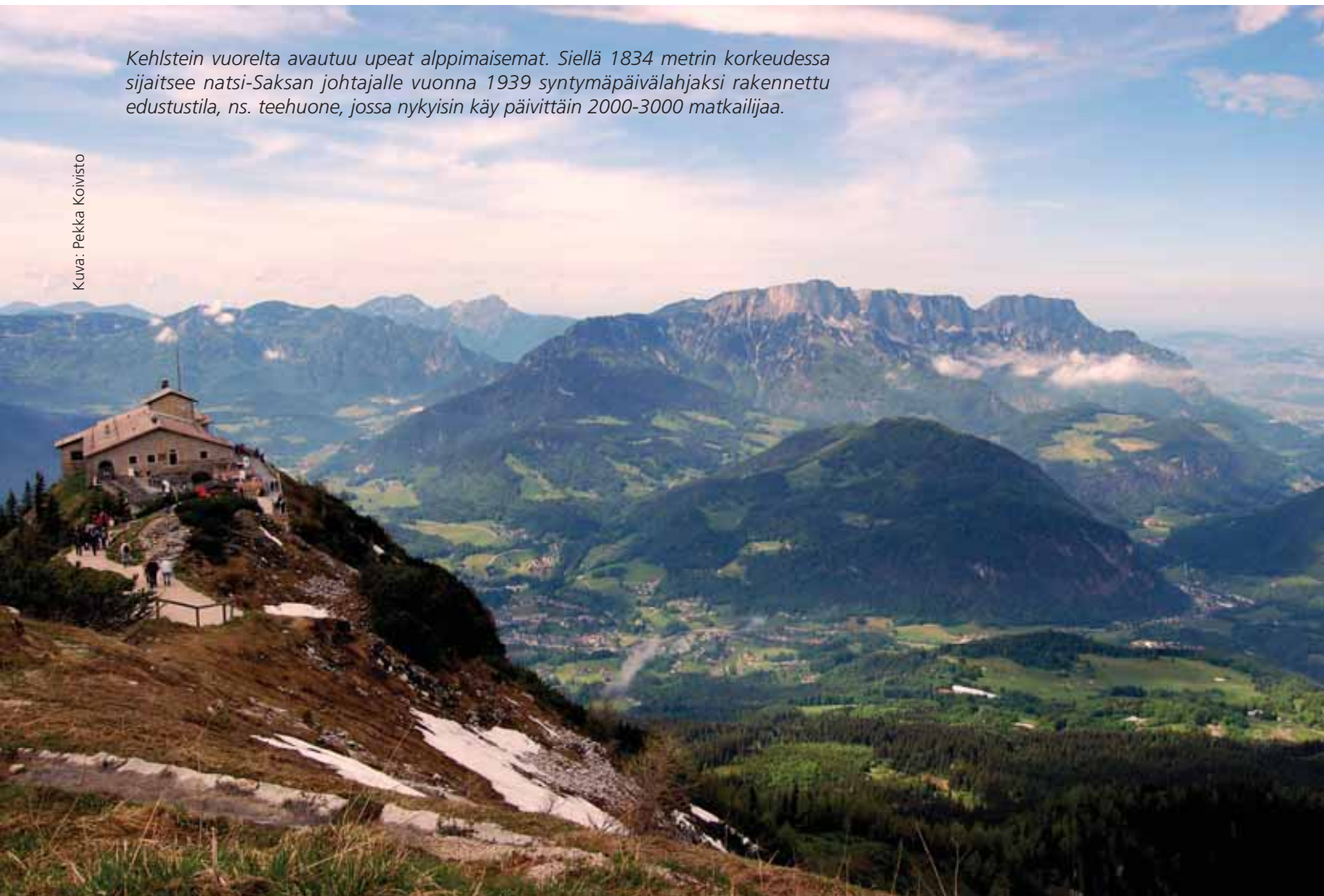
Uudemmassa historiasta voitiin perehtyä Saksan ns. Kolmannen valtakunnan vaiheisiin eräillä keskeisimmillä tapahtumapaikoilla, lähtien Münchenistä,

jossa lentomatkan jälkeen Baijerin kierros bussilla aloitettiin. Kansallissosialistien entiset hallintorakennukset ovat nyt miltei huomaamattomasti uusiokäytössä Münchenissä. ”Johtajantalo”, Adolf Hitlerin (1889-1945) entinen toimistorakennus palvelee musiikin ja teatteritaiteen oppilaitoksena. Natsikortteliin suunniteltu suuri dokumentaatiokeskus eli museorakennus on suunnitelmiensa mukaan määrä valmistua vielä tänä vuonna, mutta hanke lykkäytynee.

Matkareitti suuntautui Münchenistä Füsseniin ja kärsimysnäytelmästäan tunnetun Oberammergaun sekä monille suomalaisveteraaneille tutun Bad Tölzin kautta Bad Reichenhallin vanhaan kylpyläkaupunkiin aivan Saksan eteläosiin. Berchtesgadenin kansallispuiston upeiden alppimaisemien ohessa oli mahdollista tutustua toisen maailmansodan ja kolmannen valtakunnan historian keskeisiin tapahtumapaikkoihin.

Kehlstein vuorelta avautuu upeat alppimaisemat. Siellä 1834 metrin korkeudessa sijaitsee natsi-Saksan johtajalle vuonna 1939 syntymäpäivälahjaksi rakennettu edustustila, ns. teehuone, jossa nykyisin käy päivittäin 2000-3000 matkailijaa.

Kuva: Pekka Koivisto

Obersalzbergssä nähtiin Hitlerin lähes alkuperäisasussa säilynyt ns. Kotkanpesä eli Teehuone Kehlstein vuorella. Kaikki muut natsivallan aikaiset rakennukset on seudulta hävitetty perustuksiansa myöten. Monet niistä tosin vaurioituivat pahoin rajuissa ilmahyökkäyksissä sodan loppupäivinä liittoutuneitten epäileessä natsijohtajien piileskelevän niissä. Paikalle on tehty uusi museorakennus, jossa perusteellisesti esitellään natsivaltaa alkuvaiheesta loppuun asti sekä ne mittamattomat tuhot, mitä sodasta ja juutalaisvainoista Euroopalle ja ihmiskunnalle aiheutui.

Obersalzbergissä vierailee päivittäin tuhansittain turisteja. Matkalaisemme saivat nauttia erinomaisesta säästä maisemiltaan suurenmoisessa Berchtesgarnin kansallispuistossa. Tehtiin myös pieni laivamatka Alppien ympäröimällä Königssee -järvellä.

Toinen maailmansota arkaluontoinen aihe

Viimeistä edellinen matkapäivä vietettiin pääosin Itävallan puolella Salzburgissa. Sää oli kääntynyt sateiseksi, mutta suunnitellut käyntikohteet tavoitettiin sateenvarjojen alla. Historiallisessa Hohensalzburgin linnoituksessa riitti mielenkiintoista nähtävää, mutta koettiin myös ällistyttävä yllätys. Linnoituksessa

olevan museon sotahistorialliseen osaan oli hiljattain "saneerattu" siten, että kaikki toiseen maailmansotaan liittyvä ja aiemmin esillä ollut aineisto oli poistettu ja kaksi museohuonetta suljettu. Niissä on esitelty myös Suomen Lapissa taisteleiden itävaltalaisien ja saksalaisten alppijääkäreiden kohtalokasta sotaretkeä, jonka jäljiltä Petsamossa on suuri sotilashautausmaa muistomerkkeineen. Museon henkilökunta pahoitteli uuden museonjohtajansa ratkaisua ja tarjoutui välittämään hänelle kirjallisen kriittisen palautteen, jonka matkalaistemme koko ryhmä allekirjoitti.

Edelweiss-tunnuksella koristetusta 12 000 sotavainajan hautamuistomerkistä Petsamossa oli Sampo Ahto teetänyt valokuvasuurenoksen, jonka matkalaisemme luovuttivat seuraavana päivänä Vuoristojääkäriprikaati 23:n varuskunnan mahdollisessa perinnehuoneessa esille pantavaksi. Sen otti vastaan prikaatin komentajan sijainen, everstiluutnantti Gellermann.

Matkalaisillemme saivat kuitenkin todeta, että toiseen maailmansotaan liittyvä historia on kovin arka aihe nykyiselle saksalaisotilaille. Vuoristojääkäriprikaati 23:n esittelyvideossa kerrottiin alppijääkärijoukkojen vuosisataisista perinteistä aina ensimmäiseen maailmansotaan saakka, mutta sen jälkeisestä ajasta vaietaan, lukuunottamatta

nykyisen Bundeswehrin aikaan vuodesta 1959 lähtien. Bad Reichenhallin varuskunta on syntynyt jo tuolla vaietulla ajalla. Kasarmialueen porttirakennuksen seinustalla oleva freskomaalaus esittää alppijääkäriyhmää samoissa univormuissa, kuin Suomen Lapissa 70 vuotta sitten. Vielä joitakin vuosia sitten alppijääkäreitten varuskunta tunnettiin Dietlin kasarmien nimellä. Poliittisten suhdanteiden muututtua varuskunnan nimi on nyttemmin muutettu.

Vierailulla voitiin todeta, että saksalaiset alppijääkärit käyttävät edelleenkin kuljetusvälineinään myös muuleja, vaikka käytössä on moderneinta mahdollista kalustoa, kuten helikoptereita ja erilaisia maastoajoneuvoja. Muulitallit lähinnä Espanjasta hankittuine arvokkaine, pitkäkorvaisine asukkaineen olivatkin keskeisenä esittelykohteena.

Matkan aikaan sattui myös kaatuneitten muistopäivä Suomessa. Sen merkeissä laulettiin illallistilaisuudessa yhdessä Sillanpään marssilaulu ja Veteraanin iltahuuto. Iltatilaisuuksissa musisoitiin muutoinkin. Sooloesityksistä vastasi useasti kiltaveli Esko Rytty.

Tytyväisen matkalaisjoukon palatesa Münchenin kautta lentäen kotiin mielessä olivat jo suunnitelmat seuraavan kevään matkasta, joka mahdollisesti suuntautuu Pohjois-Italian järvisuudulle.

Kuva: Pekka Koviisto

Pohjan Prikaatin Killan kevään 2011 kiltamatkalaisten ryhmä Obersalzbergin alppimaisemien äärellä.

Jääkäritoimikunnan arkea ja potkua liikuntaan hanke

Jääkäritoimikunta toimii jääkäriprikaatissa uupumatta varusmiesten hyväksi. Jääkäritoimikunta koostuu kolmesta toimihenkilöstä, Puheenjohtajasta, Sihteeristä ja TOS-asiamiehestä jotka toiminnallaan pyrkivät selvittämään varusmiehiä askarruttavia asioita ja kehittämään varusmiespalvelusta yhdessä henkilökunnan kanssa. Jääkäritoimikunta pyrkii myös toiminnallaan lisäämään varusmiesten viihtyvyyttä varusmiespalveluksen aikana.

Jääkäritoimikunta eli lyhyemmin JTK on historiansa aikana tullut tunnetuksi siitä että toimikunnassa on toimihenkilöitä jotka vaivojaan säästämättä toimivat varusmiesten hyväksi, neuvottelemalla tai esittämällä asioita Prikaatin komentajalle. Myös tiivis yhteistyö Sotilaskotiyhdistyksen kanssa on tärkeää JTK:lle sillä sotilaskotiyhdistys muunmuassa toimii maksajana kotiutumiskonserteissa joita järjestetään varusmiehille palveluksen lopussa.

Jääkäritoimikunta osallistuu myös kahdesti vuodessa järjestettäville valtakunnallisille maavoimien VMTK-päiville, jotka pidettiin tällä kertaa 24. - 26.5.2011 Pohjois-Karjalan Prikaatis-

sa kontiorannassa. Päiville osallistuivat kaikki maavoimien joukko-osastojen edustajat sekä rajavartiolaitoksen edustajat. Päivillä käsiteltiin uusia aloitteita varusmiesten asioista. Tällä kertaa aloitteet jaettiin kolmeen pakettiin joiden alakohdiksi erilliset aloitteet kasattiin ja muotoiltiin pitkän ja perusteellisen mietinnän jälkeen.

Jääkäritoimikunnan arki on välillä hyvinkin rutiiniasioiden hoitamista mutta puolen vuoden kausi tuntuu melkein jopa liian lyhyeltä. Toimikunta kuitenkin koostuu aina motivoituneista toimihenkilöistä jotka väsymättä puurtavat tomissaan olivatpa he harjoituksissa tai toimistossa. Paperisodan voittaminen on usein erittäin palkitsevaa, sillä usein on saanut jotain aikaan, että aika varusmiespalveluksessa kuluisi mahdollisimman mukavasti.

Jääkäritoimikunnan toiminta on hyvin monipuolista esimerkiksi liikuntakerhot eli VLK:t järjestetään jääkäritoimikunnan avustuksella. Jääkäritoimikunta on myös ollut mukana sotilasurheiluliiton potkua liikuntaan hankkeessa. Potkua liikuntaan hanke on sotilasurheiluliiton ja sen yhteistyökumppaneiden

järjestämä hanke jossa pyritään kehittämään varusmiesten liikuntakerhotoimintaa ja vapaa-ajan liikuntaa varusmiespalveluksen aikana niin että armeijassa opitut liikkumistottumukset seurasivat myös reserviin. Potkua liikuntaan onkin siis kaikenkattava liikuntahanke jolla pyritään vaikuttamaan varusmiesten liikuntatottumuksiin ja edistämään terveitä elämäntapoja lyhyellä ja pitkällä aikavälillä sekä monipuolistamaan liikuntatarjontaa varuskunnissa. Jääkäriprikaatissa hanke on otettu vakavasti heti alusta lähtien. Kerhojen toimintaa pyritään koko ajan monipuolistamaan yhteistyössä Sodankylän varuskunnan urheilijoiden ja liikuntakasvatusupseerin kanssa. Tarve kerho-ohjaajille on koko aikainen ja kehotankin kaikkia joilla on kokemusta ja halua pitää liikuntakerhoa tulemaan jääkäritoimikunnan toimistolle ja kertomaan halukkuudestaan. Kerhoja pyritään järjestämään niin paljon kuin mahdollista, jotta kaikille löytyisi jokin mieluisa laji jonka parissa voisi vapaa-ajalla viettää aikaa pelkästään sotilaskodissa istumisen tai punkassa maakaamisen sijaan.

AUK 1/111

Jalkaväen Aliupseerikurssi

Jalkaväen aliupseerikurssilla koulutetaan johtajia kivääri, tulenjohto, kranaatinheitin, sissi- ja panssarintorjuntakoulutushaaran ryhmänjohtajan tehtäviin, sekä moottorialiupseereiksi. Kurssin ensimmäisellä jaksolla annettiin lisäksi huollon ryhmänjohtajille perustiedot ja -taidot ryhmän johtamisesta ja taistelusta.

Ensimmäinen jakso muistuttaa sisälöltään erikoiskoulutuskauden koulutusta joukkotuotantoyksikössä, sillä tulevien ryhmänjohtajien on ensin itse opittava käyttämään ryhmänsä taisteluvälineitä. Aliupseerikurssin toisella jaksolla opetellaankin sitten opettamaan samat asiat tuleville alaisille.

Fyysisesti kurssin ensimmäinen jakso oli sopivasti nousujohteinen peruskoulutuskauteen verrattuna. Kunnon onkin syytä olla kohdallaan aliupseerikurssin toisella jaksolla.

AUK I:n seitsemän viikon jakso sisälsi kaksi tärkeää harjoitusta. Ensimmäisessä linjoittain toteutetussa yli yön taisteluharjoituksessa keskityttiin oppilaiden osalta partion ja ryhmän johtamisen perusteiden opetteluun ja taito taso mitattiin toisessa harjoituksessa kovanpanosammunoin Kyljäjärvellä. Yhdeksänviikkoisella kakkosjaksolla sotaharjoituksia on kolme, joista yksi on ampumaharjoitus. AUK II:lla harjoitellaan jo tiiviisti ryhmänjohtajan toimenpiteitä taistelussa joukkueen ja komppanian osana.

Kasarmilla tapahtuvia teoriapäiviä ei suunnitelmaan enää montaa jäänytkään. Kovan koulutuksen läpikäyneillä on kuitenkin varaa itse vaatia alaisiltaan, ilman harhakuvitelmia omista kyvyistä. Korkealaatuisten koulutustulosten osalta kiitokset suunnattakoon erittäin ammattitaitoiselle ja motivoituneelle 3.Jääkärikomppanian henkilökunnalle.

Kuvassa vasemmalta kurssin päättäjäisissä palkitut alikersantit Lassi Juhani Hintikka (Sissilinjan priimus), Ville Kalle Juhani Korkeakivi (Panssarintorjuntalinjan priimus), Arttu Rauno Sakari Väänänen (Kiväärilinjan priimus), Alekski Sauli Johannes Latvala (Kranaatinheitinlinjan priimus) ja Mika Juhani Impiö (Moottorilinjan ja koko kurssin priimus)

Panssarintorjuntalinja

Alkuun lienee turha alkaa todistella panssarintorjuntamiesten tärkeyttä; jokaiselle on täysin selvää, että PST määrää, on aina määrännyt ja tulee aina määräämään! Raskas ja monipuolinen asevarustus, karskit miehet, mieletön yhteishenki ja uniikki linjaylpeys tekevät juuri PST-linjasta parhaimman.

AUK 1/11 pyörähti käyntiin hyvällä sykkeellä ja heti ensimmäisellä viikolla päästiin hakemaan ”mustit”, eli raskaat singot varastoilta ruostumasta. Noh, ennen kuin mustilla päästiin ampumaan, oli opeteltava tuliasemakalusto ja -toiminta; oli siis mustisulkeisten aika. Viikkohan näissä merkeissä pyörähti, kunnes kalusto oli taottu jokaisen miehen alitajuntaan ja tuliasematoiminta sujui kiitettävästi!

Karu totuus PST-miehen arjesta paljastui ensimmäisellä taisteluleirillä, kun

lyötiin sukset jalkaan ja alettiin repiä mustia kohti Mellankangasta. Hiki virtasi, veri maistui suussa ja kirosanoja sateli, mutta ahkio juuri ja juuri kulki perässä... Ja painoa ahkiosta myös löytyi. Maaliviivan ylityksen jälkeen sama homma jatkui asemarallin merkeissä, tällä kertaa ilman suksia ja voimia, mutta sinnikkyyttä meiltä kaikilta löytyi ja sillä loppuleiriin saatiin selätettyä.

Kauan odotettu ampumaleiri järjestettiin Kyläjärvellä huhtikuun puolessa välissä. Pakko myöntää, että mustin ensimmäinen laukaus sai monelta huulen pyöreäksi. Ääni ja paineaalto... Mitään muuta ei tarvittu, että mustin arvostus meidän jokaisen silmissä nousi uusiin ulottuvuuksiin! Erityisen ylpeä linja oli omasta pojastaan pimeäämmunnoissa. Sinä yönä ei sissit, huollon pojat tai edes erittäin hyväuniset kiväärimiehet nukku-neet, ennen kuin homma oli hoidettu ja

”musti” oli tehnyt tarpeensa. Asiahan on niin, että jos PST-mies ei nuku, niin ei nuku kukaan muukaan. Tämä tuli todistettua myös leiriltä lähtiessä, kun PST-linja lähti suorittamaan pikamarsssia varuskuntaan kello neljältä aamulla. Silloin naapuriteltat heräsivät pelkämästä linjaylpeydestä ja tahdintoistoista.

Vaikka PST-hommat ovat joskus raskaita ja vaunut tulee tuhota, olivat kelit minkälaiset hyvänsä, ei linjalta kukaan kadu valintaansa ryhtyä näihin hommiin. Musti voi painaa ja koko ase halutaisi heittää sulatusuuniin, mutta ei toista sen veroista asetta löydy puolustusvoimista. Jokainen ammuttu laukaus on palkinto sen vetämisestä. PST-linja 1/11 haluaa myös kiittää kouluttajiansa asiallisesta ja hyvästä koulutuksesta.

PST-linja kiittää ja muut kumartaa!

Kuvassa takana vasemmalta Jukka-Pekka Vaara, Juuso Pakkanen, Jouni Lassila, Ville Korkeakivi, Jaakko Kivioja, Jaakko Rautio, Marko Tasala ja Antti Utriainen. Keskellä vasemmalta Mikko Vitikka, Niko Leppälä, Tuomas Salmela, Henri Posio, Jani Kärkäinen, Janne Kutuniva ja Aki Jaakko. Edessä Tero Lehmikangas.

Kiväärilinja

Kuvassa ylhäällä vasemmalta Juha-Matti Jänkälä, Teemu Rautio, Jarkko Viljamaa, Jari Berg, Antti Alatalo, Veli-Matti Yrjänheimo ja Marko Mattila. **Keskellä vasemmalta** Antti Juntunen, Tomi Muurikainen, Veera Rytönen, Jussi Niemi, Arttu Väänänen, Ville Sokero, Ossi Myllylä, Henri Niku ja Sami Saarinen. **Eturivissä vasemmalta** Mika Kontio, Janne Karjalainen, Topias Vakkuri, Tommi Ulander ja Juha-Matti Puljujärvi.

P-kaudella, vielä viattomana alokaana, kuulin alikersanteilla kaikenlaisia huhuja kiväärimiesten hommista. Kuten esimerkiksi että he eivät juuri muuta teekään, kuin rynnäköivät metsissä päivästä toiseen. Kaikista ennakkokäsityksistä huolimatta olin kuitenkin päättänyt ryhtyä kiväärimieheksi. Ja myöhemmin, kun kuulin pääseväni AUK:iin, päätin pitää valitsemani aselajin. Enkä ole katunut valintaani päivääkään.

Kiväärilinja koostui kahdesta joukkueesta, jotka olivat kasattu Jääkäriprikaatin parhaimmistosta sekä Lapin Lennoston eliitistä. Joukkoomme liittyi myös kurssin edetessä edellisen AUK:in keskeyttäneitä. Joukkueiden välillä olikin aina pieni kilpailu käynnissä, mikä pisti meidät yrittämään aina parhaamme koulutuksissa.

Itse olinkin yllätynyt kiväärimiesten monipuolisesta koulutuksesta. Opittuihin perustaitoihin kuuluivat kaikki aina ryhmän etenemismuodoista, puolustukseen ryhtymisestä, irtautumiseen savujen ja konekiväärin pauhun keskellä, tuliylläköön ja varamiinoitteen järjestämisestä koukkujen ja syöksyen sykkimiseen suksilla tai ilman. Näiden lisäksi opimme myös käyttämään viestivälineitä erilaisista radioista sanlaan, antamaan tulikomentoja sekä käsittelemään konekivääreitä ja raskaskertasinkoja. Viikot kuluivatkin niin, että aamulla harjoittelimme käskyjä ja komentoja taistelupa-reittain kasarmin lähialueilla, ja loppupäivän sovelsimme opittua asiaa ryhmissä. Myöhemmin AUK-II aikana toiminta laajeni joukkuekokoon.

Kun AUK-II aikana osa linjaa lähti RUK ja erikois-AUK kursseille, tiivis-

tyi tunnelma kiväärilinjalla entisestään. Kaikkea oppimaamme alettiinkin heti testata kokeilla ja leireillä. Aselajiharjoituksen aikana olivatkin välillä sekä patruunat että ruoka vähissä, ja joukolta vaadittiin sekä fyysistä, että henkistä kestävyyttä. Etenkin ryhmänjohtajilta kysyttiin taitoa antaa ryhmälleen oikeat käskyt aina tilanteen mukaan, sekä antaa jatkuvasti tilanneilmoituksia joukkueenjohtajille. Taistelun pauhatessa tämä ei aina ollut helppoa, sillä viestejä ei aina saatu perille vaikka kuinka huutaisi, ja jopa radioyhteydetkin katkeilivat välissä. Kaikki tämä loi kuitenkin meille hyvän pohjan ryhmänjohtamiseen sekä Kotka 11-harjoitukseen.

Lopulta kuitenkin me kaikki selvisimme AUK:in kunnialla läpi. Tästä kiittäminen onkin erityisesti kiväärilinjan nohevia apukouluttajia.

Kranaatinheitinlinja, Tulenjohtolinja

Tulenjohtopartio!?! Valmis!

Tämä lähtölaukaus tulenjohtoon toimiin tuli tutuksi AUK 1/11:n aikana. Että vaadittava taso saavutettiin, totta kai tarvittiin harjoitusta ja vielä lisää harjoitusta. Unohtamatta, että alku oli vahvasti teoriapainotteinen (sisältäen mm. iltaopiskelua). Lopulta suoritteet alkoivat onnistua "sateessa, sumussa ja seitsemän pullon simassa"

Tulenjohto on kokonaisuudessaan todella monipuolinen linja, jossa jokai-

sella on tärkeä rooli. Vaikka arvostusta ei muilta linjoilta tule, tulenjohto on varmasti yksi niistä linjoista, jotka tekevät eniten hommia taistelukentillä. On radioaseman perustamista, maalin paikannusta, käsisuunta-mittausta ja epäsuoran tulen käyttöä. Pitää muistaa epäsuoran tulen tekemisen isoimmat vahingot sodassa.

Vaikka linjan koko oli pieni, se oli sitäkin tiiviimpi. RUK:iin lähtijöiden jälkeen meitä jäi jäljelle enää 4 oppilasta ja linja tiivistyi entisestään. Hyvä sisä-

nen henki auttoi jaksamaan vaikeat ajat.

AUK:n kohokohta oli veteraanikeräysviikonloppu, jolloin ei tarvinnut koko viikonloppuna tehdä tulenjohtohommia.

Kuvassa vasemmalta Jesse Rautio, Mika Körkkö, Arto Kankaaja ja Orhan Karagümüs.

Kranaatinheitinlinja, Tuliasemalinja

Tulikomentoja! Monta monituista kertaa kuuli kyseisen lausahduksen TAS- johtajien toimesta perusyksikössä. Silloin vielä mietti, että mitä ihmettä tähän lausahdukseen oikein kätkeytyy. Tuliasema- aukkiin tultuani asian selvisivät varsin hyvin. Tästä piti huolta kouluttajamme yliluutnantti ”vastaappaite tuohon kysymykseen” Sulasalmi. Hänen johdolla alkoi prikaatin nohevempien miehen perehdytys heittimistön toimintaan. Lukuisten oppituntien ja iltaopiskelujen myötä pääsimme harjoittelemaan heitinommmia käytännössä: 81mm ja 120mm heittimien ampumakuntoon laittoa, asemaanajoa ja tuliasemien valkausta eli tiedustelua ja valmistamista. Valkaan kyllä hajottiin niinä harvoinakin kertoina, kun sitä oli. ”Muistakaa OIKEAT suoritteet”, kuului joka välissä yliluutnanttimme suusta. Kävimme jokaisen toimenpiteen viimeistä piirtoa myöten läpi, jotta säästäisimme kalustoa ja miehiä jatkossa johtajakaudellamme. Myönnettäköön, että koettelimme kouluttajamme mielenrauhaa useaan otteeseen kirveen suojusten kanssa, kun ne nyt oli milloin missäkin.

Näiden eriytyvän koulutuksen aiheiden lomassa saimme harjoitella vertaisjohtamista eli toimintaa muiden oppilaiden ja jääkäreiden ”esimiehinä”. Oppitunnit johtamisesta täyttivät myös viikko-ohjelman. Näillä tunneilla sai hyviä vinkkejä ja valmiuksia omaa johtajakautta varten. Eikä ainoastaan täällä intissä vaan myös siviilissä, kun sitten tammiukuussa kotiudutaan. Nämä oppitunnit toivat ainakin omasta mielestä hyvää vaihtelua viikkoihin, kun ei menny hommat liian yksitoikkoisiksi.

AUK 2 toi tullessaan kovapanosammunnat, joissa saimme ensimmäiset kovat kranaatit ilmaan 81:llä ja 120:llä. Ammuttiin siinä valoja ja savuja, ja opeteltiin siinä sivussa myös komentopaikan ja tason rakennetta. Katsoimme poikien kanssa hiljaisen kunnioittavasti, kun kranaatit osuivat aukean taakse ja ymmärsimme kuinka tulivoimainen ase meidän käytössämme itse asiassa on. Luonnollisesti leirien määrä kasvoi aukki 2:lla, ja pääsi pieni mutta pippurinen tuliasemalinjamme vahventamaan Tukikomppania Tykkifestareille eli valtakunnalliseen tykistöharjoitukseen Rovajärvelle. Saimme seurata KRHK:n kahta tulijoukkuet-

ta, ja saimme todeta että pojat oli oikeita sämähtelijöitä ja oikein harjaantuneita. Tämä toi heille Suomen mestaruuden tulenavauskilpailussa. Voittajien saapessa majoitusalueelle oli meteli sen mukaista. Tämä on yksi mieleenpainuvista tilanteista koko AUK:n aikana.

AUK on meidän osaltamme kohta loppusuoralla ja alamme valmistautumaan yksikkö siirtoihin. Tietenkin odo-

tamme innolla, että pääsemme koulutamaan uusia ja entistä nohevampia heitinmiehiä. Kova K, KRH, kovempaa ei oo! Vai miten se nyt menikään. Prikatnin parhaimpia hommia. Kiitoksia yliluutnantti Sulasalmelle ja linjamme apukouluttajalle, kokelas Peuralle, AUK- kokeuksesta. TAS 1/11 kiittää ampuma- arvojen lomasta.

Telakuorma-auton päällä vasemmalta Mika Siironen ja Marko Karvonen. Keskellä vasemmalta Joni Rissanen, Jesse Achren ja Harri Juhani Pohjola. Polvella vasemmalta Antti Piri ja Samuli Keskikallio.

Sissilinja

Kuvassa takana vasemmalta Juuso Puroja, Ville Lehtonen, Ville Nummela, Perttu Pulju, Tommi Junnonaho, Lassi Hintikka, Janne Ojala, Juho Nikula, Antti Tuoviniemi. **Edessä vasemmalta** Ville-Valtteri Maununiemi, Iiro Mikkola, Juha Kotiranta, Janne Heiskari, Juho Pirttimaa, Ville Vierelä, Miikka Ahola ja Samuel Mäkelä.

Aliupseerikoulun ensimmäisenä aamuna sissikomppaniasta tulevat uunituoret oppilaat saapuivat raskain kantamuksin pahaenteisesti myöhässä, hikisinä, ja hengästyneinä. Osittain rapakuntoinen joukko sai erittäin jäməkän vastaanoton uusilta esimiehiltään, sissilinjan apukouluttajilta. Ajoissa olivat 3.Jääkärikomppanian ja Huolto- ja Kuljetuskomppanian sissilinjalaiset.

Oikea armeija alkoi vasta AUK:ssa. Ensimmäisinä päivinä saimme kokea ja kuulla tavoitteiden ja odotusten olevan korkealla. Sissilinjan tulisi olla prikaatin särkein osasto, kokelas Kajulan sanoin ”parempia kuin kukaan muu”.

Linjamme muodostaa melko kirjavän joukon. Vaikka monella on jonkinlaisia eräaiheisia harrastuksia, on metsästäjiä ja urheilijoita yllättävän vähän. Tästä huolimatta metsä on sissille kuin koti. Metsässä olemme selvästi ahkerampia, tehokkaampia ja motivoituneempia kuin kasarmilla. Metsässä sissi on elementissään.

Koulutuksemme kuuluu monet erätaidot, kuten ruuan hankinta ja valmistus luonnonolosuhteissa, sujuva ja tarkka suunnistus sekä maaston hyväksikäyttö. Myös tehokas naamiointi kuuluu sissin tärkeimpiin taitoihin. Lisäksi koulutuksemme on varsin fyysistä; täpötäyden rinkan kanssa suoritettavat pitkät marssit kasvattavat kuntoa paljon

paremmin kuin taisteluvyön kanssa ajoneuvosta hyppiminen. Rinkkoihin pakataan kaikki mitä metsässä elämiseen tarvitaan: majoitus- ja viestivälineet, muonat sekä henkilökohtainen varustus. Sissilinja oli myös vahvasti edustettuna maastoammunnan SM-kilpailussa, josta toimme henkilökohtaisen suomenmestaruuden ja joukkuepronssin.

Hajanainen joukko tiivistyy parhaiten raskaiden kokemusten myötä. Yhdessä vietetyt hikiset hetket ja endorfiinihumat ovatkin tehneet mannaa ryhmähengelle, vaikka välillä ketutus on purkautunut ulospäin. Metsässä raatamalla kuitenkin tienaa arvostusta niin vertaisilta kuin esimiehiltä. Taakka kannetaan asenteella ja sitä meiltä sisseiltä löytyy.

Moottorilinja

Noniin! P- kausi oli saatu pakettiin ja edessä olivat uudet haasteet. Tuli tietoa että E- kausi alkaa oppilaana 3. Jääkärikomppanian leivissä kuninkaallisella moottorilinjalta.

Me moottorilinjalaiset otettiin varaslähtö Aukkiin ja saavuimme 4. Kasarmille viikkoa ennen muita oppilaita. Tästä alkoikin heti täysi tohina autokoulun oppituntien ja ajoharjoitteluiden kanssa. Aukki 1 olikin tiivistä aikaa päivien kuluessa autokoulussa ja harjoituksissa, tulihan sitä kulutettua auditorion penkkejä ainakin sentin verran, mutta eihän se mitään kun siviilistä jo BECE- kortilliset Ahola ja Ylikärppä kävivät oppitunnit jo toista kertaa. Illat kulutimme autohalliin ympäristössä kalustokoulutuksissa opetellessamme monenlaisia vekottimia nostureista koukkulavallaitteisiin ja perälautanostimiin. Prikaatin kalusto tulikin tuuksi tiiviin ja monipuolisen harjoittelun ansioista. Tiiviin toiminnan myötä myös linjasta tuli kiinteä ja eloisa porukka, jonka ryhmähenki oli hieno, Lenoston ja Ilmatorjuntarykmentin vahvistukset olivat värikäs lisä meihin jääkäriprikaatilaisiin.

Aukki ykköselle kuului myös viikonnittainen tela-ajoneuvon rakennekurssi, jossa pääsimme tutustumaan tekoihin niiden korjaamisesta niillä ajamiseen.

Yhtenäiskoulutuksen viikolla pääsimme me moottorimiehetkin tutustumaan muiden linjojen toimintaan harjoittelemalla puolusta, ryhmittämistä ja käskynantoa. Muut linjat eivät kuitenkaan päässeet kokeilemaan kulmaan peruuttamista tai vaihtolavan kärryyntä.

AUK 1:sen kohokohtia olivat ampumaleiri ja ajoleiri. Ampumaleirillä moottorilinja ampui heti alkuun kiivaat puolustusammunnat ja sen jälkeen siirtyi leipähommiinsa kunnossapitoryhmän ja polttoaineryhmän tehtäviin sekä makaranpaistoon. Ajoleiri oli opitun osaisemmemme kohokohta AUK 1:llä. Siellä ajoimme muun sotilaskuljettajakurssin

kanssa erilaisilla ajoneuvoilla vaikeissa maasto-olosuhteissa ja testasimme mistä maastokuorma-autot menevät ja mistä EI. Menoa ja meininkiä ei leiriltä tietenkään puuttunut, onhan isolla autolla maastossa ajaminen hurjaa kun mäkeä ylös ajaessa ei näy kuin latvat ja ajaessa alas räkä valuu tuulilasiin. Me oppilaat pääsimme harjoittelemaan leirillä myös rastikoulutuksen pitämistä jääkäreille erilaisten typpikoulutuksien parissa.

AUK 2:sen aikana moottorilinja vietti aikaa jonkin verran myös metsässä. Moottorilinja osallistui joukkueammuntoihin Sarrijärvellä, jossa toimittiin huoltokomppanian eri tehtävissä. Samaa aikaan pyöri viimeiset ajotunnit ja pääsimme veivaamaan yhdistelmää aina Tervolassa saakka. Joukkueammunnossa kokeiltiin ajoleirillä opittuja moottorimarsseita ja marssiessamme Sarriolle ja sieltä takaisin.

Kun joukkueammunnoissa moottorilinja vietti aikansa lähinnä jakoavaimen ja ratin varressa oli aika myös meidän kaivaa pölyttyneet rynnäkkökiväärimme varastosta ja suunnata kohti aselajiharjoitusta Kyljäjärvelle. Vaikka syösyvä moottorimies aiheuttaakin yleensä hämmennystä, laitoimme silmään kiväärimiesvaihteen ja taistelimme täysillä, olihan vastassamme sentään koko muu AUK. Jo jouhevaan koulutustahtiin tot-

tunut moottorilinja suoritti taisteluiden lomassa myös trukkiportin. Hyökkäys ja puolustustaistelut huipentuivat viimeiseen puolustusammuntaan Akkalanseudella, jossa moottorilinjan ITKK lauloi raivoisesti linjan tuhonelikon Johanssonin, Pahikaisen, Hietalahden ja Hannuksen käsittelyssä, aiheuttaen suurta pelkoa vihollisessa, khöh. Vaikka aselajiharjoitus oli hauska irtaantuminen moottorimiehen arjesta, palasimme kuitenkin tyytyväisin mielin takaisin Scanian rattiin, stressaamaan tulevaa E- käsittelykoetta.

Vaikka moottorilinjalta on koettu paljon, saatu roima annos arvokkaita kokemuksia ja opittu valtava määrä uutta, on matkamme vielä kesken. Edessämme on välisota Sarrijärvellä, jossa toimimme keltaisen joukkueen huoltokomppanian osana sekä E- inssi ja käsittelykoe. Jo tässä vaiheessa voimme kiittää linjamme kouluttajaa luutnantti Markus Särkelää sujuvasta, monipuolisesta ja motivoivasta tavasta kouluttaa meitä hyviä, tulevia moottorialiupseereita. Iso kiitos myös apukouluttajallemme alikersantti Pasi Tainiolle, joka on auttanut meitä jaksamaan moottorilinjan tiiviin aikataulun opettavaisella, mutta myös humoristisella koulutustyyllillä.

Moottorilinja 1/11 kiittää ja kumartaa!

Kuvassa Timo Mäkitalo, Jussi Pahikainen, Teemu Kylmämaa, Tuomo Ojalehto, Niko Ahola, Jere Nalli, Tommi Tarvainen, Mika Impiö, Jussi Kallio, Jarno Hietalahti, Aleks Vaaraniemi, Janne Hannus, Mika Ylikärppä, Vilho Kainulainen, Petri Kamsula, Ville Nikkanen, Sami Toppinen, Tuomo Johansson, Niko Lehto ja Samu Pietarila.

ETUPYÖRÄ

POLKUPYÖRAPATALJOONA 1:n POIKIEN OMA LEHTI
VIIDES VUOSIKERTA

N:o 7

TERIJOELLA

1930

Jääkäriprikaatin 85 vuotiaan joukko-osastolehden Etupyörän seuraava numero 1/2012 ilmestyy helmikuussa 2012. Lehden painos 3000 kpl jaetaan valtakunnallisesti, alueellisesti ja paikallisesti aina Puolustusministeriön ja Puolustusvoimien johdosta valtakunnan eri puolilla sijaitseviin esikuntiin ja sotilaslaitoksiin sekä ennen kaikkea Jääkäriprikaatin henkilöstölle, Jääkäriprikaatin Killan jäsenille, Pohjan Prikaatin Killan jäsenille, varusmiehille ja yhteistyökumppaneille. Lehti julkaistaan myös Jääkäriprikaatin internetsivustolla, www.puolustusvoimat.fi/jpr

Ilmoitustilaa myynnissä!!

Tiedustelut:

Toimitussihteeri Taina Pirinen

Puh. 0299 452106, taina.pirinen@mil.fi

Jääkäriprikaati kiittää lehden ilmestymistä tukeneita yrityksiä!

Lasitusliike M & J Rautio

Lääkäriasema KeviMedi

J. M. Eskelisen Lapin Linjat Oy

Lapin tähtikunta

Kulttuurin ja tapahtumien Sodankylä 2011

KÄYNTIKOhteita

Museo-Galleria Alariestossa esitellään taidemaalari Andreas Alarieston elämäntyötä ja tuotantoa.

Sodankylän vanha kirkko vuodelta 1689 on Suomen vanhimpia puukirkkoja.

Kotiseutumuseossa tutustut entisajan elämään Sompion kairoissa.

Revontulikota Pohjan Kruunun revontuliesitys johdattaa vierailijan vanhoista uskomuksista viimeisiin tieteellisiin totuuksiin revontulista.

Tankavaaran kultamuseo on maailman ainoa kansainvälinen kullanhuuhdonnan historiaa ja nykypäivää esittelevä museo.

Urho Kekkonen ja Pyhä-Luoston kansallispuistot luontokeskuksineen esittelevät alueen monipuolista luontoa, eläimistöä ja kasvillisuutta sekä saamelaisuutta, poronhoitoa ja retkeilyn historiaa.

Ametistikaivos on Euroopan ainoa yleisölle avoin ametistikaivos, jossa kävijä perehtyy tämän mystisen kiven saloihin ja voi itse kaivaa muistoksi oman onnenkivensä.

Pyhä-Luosto - kahden tunturikeskuksen monipuolinen kokonaisuus.

Maaseutukohteet - loistavat metsästys-, kalastus-, retkeily- ja majoitusmahdollisuudet.

TAPAHTUMIA

- Laskiaisrieha 6.3.
- **Martin Pilkki 9.4.**
- Pertsan Hiihto 10.4.
- Lokan Aurinkopilkit 15.-16.4.
- Sattasen porokisat 22.4.
- Luoston Tempo -pyöräilykisa 21.5.
- Korvasienimarkkinat 10.-12.6.
- Kitisen Kirmaus 11.6.
- Midnight Sun Film Festival 15.-19.6.
- Askare kesänäyttely 28.6.-25.9.
- Yöttömän yön ravit 2.7.
- Kullanhuuhdonnan SM-kisat 28.-30.7.
- Watercross 6.8.
- Kitisen Kesä 6.-7.8.
- Luosto Classic 11.-14.8.
- Korpihillamarkkinat 12.-14.8.
- Porttipahta Uistelut 27.8.
- Art Aska 2.-25.9.
- Joulun avajaiset 2.12.

Lisää tapahtumia www.sodankyla.fi
Oikeudet muutoksiin pidätetään

Matkailuneuvonta | Jäämerentie 3 | 99600 Sodankylä | puh. 040 74 69 776 | info@sodankyla.fi | www.sodankyla.fi

*Koulutamme asevelvolliset toimimaan huolellisesti
ja varovaisesti ympäristö ja asukkaat huomioiden.*